

Parazot

tvoje miesto pod daždnikom

Študentský časopis FF - UCM
trojmesačník
1. číslo, ak. rok. 2012/13
ISSN 1338-9785

SLOVENSKÁ REPUBLIKA SLOVAK REPUBLIC
OBČIANSKY PREUKAZ / ID-CARD

Príezvisko / Surname: SVÄTÉHO CYRILA A METODA
Meno / Given names: UNIVERZITA
Štátna občianstvo / Nationality: SVK
Dátum narodenia / Date of birth: 1997
Rodné číslo / Personal No.: 970XXXX/0007

1997-2012
15. VYROČIE
UNIVERSITAS SANCTORUM CYRILLI ET METODII
TRNAVA

Vydal / Issued by: Trnava
Podpis držiteľa / Signature: Ucemka

Dátum vydania / Date of issue: 15. 10. 2012

SK

SVK

ŠTUDIJNÝ
PORIADOK
V KOCKE

SKUTOČNÝ PRÍBEH
ĽUDSKÁ KRUTOŠŤ

KAM ZA JEDLOM

NAŠA ALMA MATER

oslavuje **15** rokov

Študenti FF, prosím, pozor!

Letná súťaž akademického roka 2012/2013 o hlavnú cenu, ktorou je návrh na účelové štipendium vo výške **50 €** pre najlepší článok, pokračuje!!!

Máte radi písanie poézie či prózy? Máte plnú hlavu myšlienok, ktoré nestíhate vyrozprávať, alebo sa len chcete podeliť o svoje skúsenosti?

Dajte to na papier!

Ponúkame vám tri témy na výber:

- 1. Čo ako prvák očakávam od vysokej školy?*
- 2. Prečo som si vybral/a štúdium v danom odbore? Čo ma k tomu motivovalo?*
- 3. Voľná téma (napr. zážitky zo zahraničia, skúsenosti s kultúrou zahraničných krajín a pod.)*

Vítame kreativitu, tým pádom žánrov vám neohraničujeme. Posielať nám môžete napríklad umelecké úvahy, opisy, fejtóny či beletrizovaný životopis. Rozsah sa musí zmestiť na jednu wordovú stranu (riadkovanie jednoduché, veľkosť písma 12). Hlavička súťažnej práce musí obsahovať meno a priezvisko a katedru, na ktorej študujete.

Môžete dokopy poselať jednu súťažnú prácu na každú tému, ktorú si vyberiete. Výherná práca bude ocenená redakčnou radou a publikovaná v časopise. Výhercov kontaktujeme koncom novembra emailovou cestou.

Súťažné práce či prípadne otázky posielať do 10.11.2012 na e-mail:
parazol.ucm@gmail.com
(predmet správy: letná súťaž)

NIEČO OD ŠÉFREDAKTORKY

Odzvonilo. Stredná škola je dávno za nami, nastupujú už iné povinnosti. My, skupina nadšencov, sme pre vás, milí kolegovia, pripravili úplne prvé číslo časopisu. Nájdete v ňom napríklad skrátený Študijný poriadok či pár tipov, kde sa môžete v Trnave dobre najesť. Taktiež aj pokračovanie letnej súťaže o 50€! To však nie je všetko. Ale o tom sa dočítate i sami.

Ja sa vrátim k prvotnej myšlienke samotného časopisu. Chceli sme hlavne vytvoriť priestor pre tých, čo sa chcú prejaviť, niečo odkázať a napísať. Priestor pre vás. A preto sme si vzali za symbol práve Parazol. Ako váš snečnik alebo dáždnik v horúcich či upršaných dňoch. Niečo, kde sa môžete schovať. Chceme týmto otvoriť Parazol všetkým tým, ktorí tvoria básne, poviedky, píšú články, zaujímajú sa o niečo pre nich samých jedinečné, aby nám napísali. Budeme len radi.

V mene celej redakcie vám všetkým želám dobrý začiatok v akademickom roku 2012/13 a hlavne veľa inšpirácie!

Veronika Planková

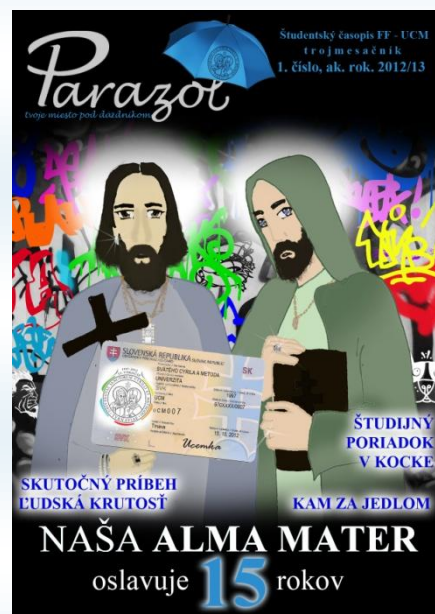
OBSAH

AKO SI POMÔCŤ	3
ŠTUDIJNÝ PORIADOK V KOCKE	5
INTERNÁT VERZUS PRENÁJOM BYTU	8
ŽIVOT EXTERNISTOV	9
NAŠA KNIŽNICA	10
TVORTE S RADOSŤOU	13
RADI POMÁHATE?	16
SKUTOČNÝ PRÍBEH – ĽUDSKÁ KRUTOSŤ	18
POZNÁTE SVOJE TELO?	21
KÚTIK ZDRAVIA	23
KAM ZA JEDLOM?	26
BEZPEČNOSŤ MESTA TRNAVA	29
TRNAVA – MESTO KOSTOLOV A FUTBALU	31
LETO ZA NAMI – ROCK PRED NAMI	34
ZEMIAKOLANDIA	36

OBÁLKA:

NÁVRH A GRAFIKA:

Lenka „AZIZA“ Palkechová

AKO SI POMÔŤ

Keďže začiatky na univerzite nie sú vôbec ľahké (lízanie medu to nie je ani neskôr), pripravila som pre vás pár rád, ktoré by vám mohli uľahčiť štúdium.

Zvoľte si zástupcu

Čím dlhšie budete študovať daný odbor, zistíte, že behačiek za profesormi nie je nikdy dost'. A ísť tam v celom zoskupení, povedzme 20tich ľudí, je dost' nepraktický manéver. Je lepšie, keď skupina pošle jedného/dvoch svojich zástupcov (najlepšie takých, ktorí sa neboja jednať), aby zistili informácie pre celú skupinu, alebo skúsili dohodnúť odklad písomky. Profesori sú uvoľnenejší a neskôr si i zvyknú na konkrétneho človeka, zapamätajú si ho a sami od seba mu posunú trebárs i na chodbe info, že budú v danom termíne chýbať. Čo je určite lepšie než postávať na chodbe, keď by ste si mohli cez náhodné okno skočiť na obed.

Vytvorte si skupinový e-mail

Pri štúdiu je naozaj dôležitá jasná a rýchla komunikácia bez zbytočných zmätkov. Preto je lepšie mať jeden e-mail pre celú skupinu, ktorý by slúžil na spojenie s katedrami či študijným oddelením.

Využívajte konzultačné hodiny

Raz bolo povedané, že „múdrosť neznamená vedieť všetky odpovede, ale poznať všetky otázky“. A na to slúžia konzultačky. Každý jeden profesor ich má, nielen preto, aby mu študenti nevbegli do kancelárie, kedy sa im zachce, ale hlavne, aby ste tam prišli a spýtali sa. Na čokoľvek, čomu nerozumiete. Ten čas je pre VÁS. Vypožičanie študijnej literatúry, otázky ohľadne písomiek, nejasnosť vo vysvetľovaní. Cez skúškové už môže byť neskoro.

Zistite si tituly

Niektorí profesori si na to potrpia, iní nie. Ale je dobre mať v tom jasno. Všetky tituly nájdete na dverách katedier a kancelárií. Stačí si to prečítať, kým zaklopete a vstúpite dnu. Len tak dodatočne, profesori sa oslovujú príslušným titulom pred jeho/jej menom, prvým v poradí.

Neignorujte povinnú literatúru

Viackrát sa môže stať, že sa naučíte všetky prednášky, poznámky zo seminárov a prídete v dobrom pocite na skúšku (ústnu či písomnú, na tom nezáleží). A zrazu sa profesor opýta niečo, čo dobre viete, že ste sa vôbec neučili. Slušne sa ohradíte a už si len vypočujete podotknutie, že to bolo v povinnej literatúre. Bohužiaľ, v tomto prípade nie ste v práve. Pokiaľ ste to neprečítali, nemáte sa ako brániť. Preto neignorujte sylaby, v ktorých máte vypísanú povinnú literatúru alias vaše samoštúdium. Mne osobne sa to už vypomstilo.

Emaily profesorom

V tomto prípade mám dve základne rady. Prvou je, nespamujte. Pokiaľ váš problém môže počkať do konzultačných hodín daného profesora, snažte sa ho príliš neotravovať emailami. Je dobré si uvedomiť, že neučí len jedného študenta, ale desiatky. Ďalšia vec je – VŽDY sa podpisujte. Nezabúdajte na predmet správy a na konci emailu napíšte svoje meno, ročník a odbor, ktorý študujete. Pokiaľ profesor nevie, kto mu píše, môže sa stať, že vám ani neodpovie. Slušnosť a príslušné oslovenie snád' nemusím spomínať.

Schránka dekana

„Navrhňte dekanovi.“ Nájdete na nej takýto nápis. Nachádza sa na 2. poschodí naľavo od výťahov, vedľa jeho kancelárie. Pokiaľ máte nápady, postrehy alebo sťažnosti, môžete ich tam pokojne anonymne vložiť.

Čítajte nástenky

Na každom poschodí, pred študijným oddelením, pred školou... Oznamy, chýbanie profesorov, akcie, súťaž, predaje, brigády. To všetko tam je. Stačí sa len pozrieť.

Zúčastňujte sa zasadnutiach senátu

Sú verejné. Sú otvorené diskusií. Je to priestor i pre vás vyjadriť svoj názor a predostrieť svoje nápady vedeniu. Taktiež sa oplatí byť informovaný o určitých zmenách.

Rozložte si termíny skúšok

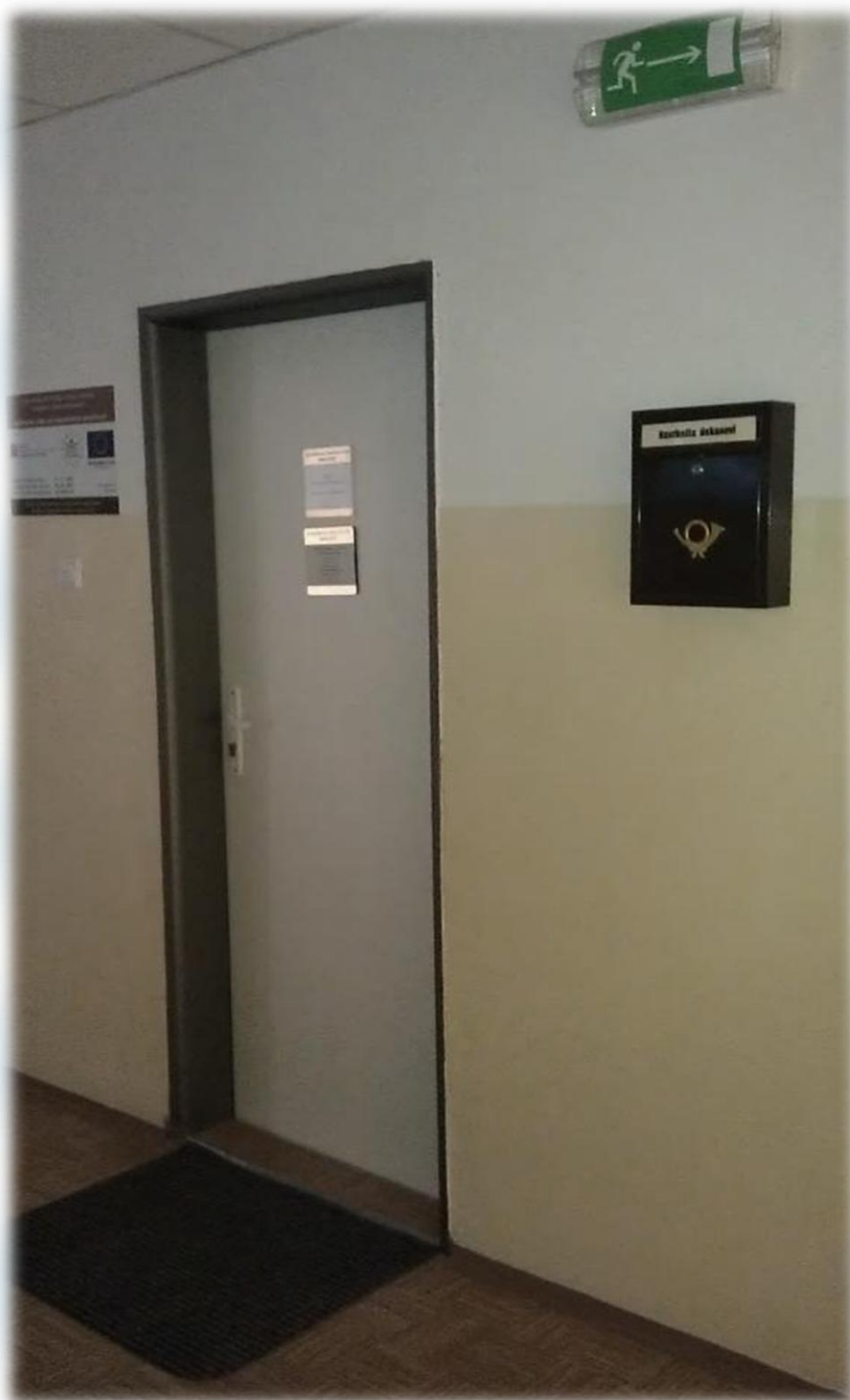
Človek by to cez skúškové mal najradšej rýchlo za sebou. No ak si dáte niekoľko predmetov v jeden deň, zistíte, že to nie je také ľahké. Pokiaľ máte možnosť vybrať si z viacerých riadnych termínov, tak sa dobre zamyslite, ktoré predmety sú tie ľahšie/ťažšie, a rozložte si to pokojne i na dva týždne. Ak ovládnete toto umenie, zrazu prídete na to, že za menej stresu urobíte skúšky rýchlejšie než niektorí vaši spolužiaci, ktorí si dali aj tri skúšky za deň.

Aktivita nehryzie

Keď sa profesor niečo spýta, nebojte sa ozvať. Ak sa niečo koná, čo vás zaujíma, nebojte sa zapojiť. Nebojte sa prejavovať svoj záujem a rovnako sa nebojte ohradiť. Univerzita slúži vám rovnako ako vy slúžite jej. Čiže máte podiel na jej rozvíjaní. Môžete to skúsiť.

Veronika Planková

schránka dekana ⇌

ŠTUDIJNÝ PORIADOK V

Univerzitu ako takú môžem v pokoji prirovnať ku menšiemu štátu, ktorý má svoju štruktúru a systém. Preto má i vlastný zákonník alias „Študijný poriadok“, ktorý študentom poskytuje bibliu jeho práv a povinností. V tomto článku som urobila menší súhrn tých, ktoré by mal každý z nás vedieť, hlavne v prípade, keď sa niektorý z nás dostane do problému.

Z toho všeobecného?

Ako viete, štúdium na univerzite pozostáva z 3 stupňov. Bakalár (Bc.), magister (Mgr.) a doktor (PhD.). V prvých dvoch, ktoré si spolu počítajú 5 rokov vášho života, vás čakajú slávne štátnice a obhajoba (pri Bc. – bakalárka, pri Mgr. – diplomovka, kto by náhodou nevedel). Doktorandské štúdium, žiaľ, na FF zatiaľ nemáme (výstupom z neho je dizertačná práca). Za odmenu si však môžete spraviť rigorózne štúdium (PhDr.) rok po ukončení magistra. Študentom univerzity ste od 1. septembra do 31. augusta. Pre vás to znamená hlavne to, že v celom tom období máte nárok na študentské zľavy a štipendiá. V prípade ISIC-ov vám platí prolongačná známka ešte do konca septembra aj po skončení štúdia na univerzite (aspoň by to tak malo byť). V harmonograme (ktorý sa dá stiahnuť na stránke UCM) je vždy napísané, kedy sa začína skúškové obdobie a kedy sú prázdniny. Odporúčam to zaznačiť do kalendára, pretože týždeň/dva pred skúškovým (vianočnými prázdninami) väčšinou profesori dohávajú záverečné písomky a riešia predtermíny.

Kde sa stratili všetky roky?

Štandardná dĺžka štúdia (5 rokov) sa môže prekročiť maximálne o **dva** roky. Každý načatý rok mimo tejto dĺžky treba zvlášť uhradiť. Momentálne sa táto suma na UCM pohybuje na čiastke 850 €. Pokiaľ napríklad máte jeden rok VŠ za sebou a rozhodnete sa opakovať alebo ísť na inú univerzitu, zaplatíte za jeden rok štúdia. V tomto prípade je to posledný tretí rok bakalárskeho štúdia. Ak ste si vyčerpali už dva roky, tak platíte druhý a tretí ročník bakalára, a to celou sumou či na splátky. Znie to hrozivo, ale ako študent môžete podať žiadosť na zníženie tejto sumy. Áno, deje sa to, nie je to len rozprávka. V takomto prípade je pre vás veľkou výpomocou, pokiaľ máte za jeden/dva roky štúdia dobré akademické výsledky, vďaka čomu pri posudzovaní vašej žiadosti kompetentnívidia reálny záujem o štúdium a budú zhovievavejší.

Poznajte vaše práva!

Chcem študovať! To je to najzákladnejšie právo. A to znamená, že nik vám ho nemôže odobrať ani v prípade, že popri štúdiu sa rozhodnete zmeniť školu a prihlásiť sa na inú, ďalšiu či zahraničnú. Samozrejme, že štát vám zaplatí iba jednu, ale nárok vybrať si ktorú (samozrejme, z tých domácich), je len váš. Možnosť voľby sa týka i študijného programu, ktorý si môžete zmeniť, ak je v rámci toho istého študijného odboru alebo kombinácie.

Ďalším vašim právom je možnosť utvoriť si **vlastný študijný plán** (to jest napríklad výber povinne voliteľných a výberových predmetov). Poradenstvo pri tvorbe študijného plánu poskytuje koordinátor štúdia. Je dobré si na zistiť, kto je koordinátorom pre vašu fakultu či váš odbor.

Nesmiem zabudnúť na **záverečné práce**. Navrhnuť si tému a prekonzultovať ju s konkrétnym profesorom sa tiež počíta k vašim právam. Nebojte sa to využiť. Rovnako ako všetky umelecké a vedecké aktivity, ktoré sa na UCM dejú. Nik vám nemôže zakázať byť ich súčasťou, pretože ako študenti ste členmi akademickej obce UCM a fakulty. Čo taktiež znamená, že môžete navštevovať zasadnutia akademickej obce a senátu. Dajú sa tam dozvedieť naozaj užitočné informácie. Čím budete informovanejší, tým lepšie sa vám budú riešiť problémy, pretože niekedy ani poradenské služby nestačia a musíte si poradiť sami.

Zlý zápis?

Ak ste uvážili, že daný odbor nie je pre vás to pravé, tak môžete zažiadať o zmenu študijného programu najneskôr do 15. októbra kalendárneho roka, v ktorom ste zapísaný (platí to aj po zápise do ďalšej časti štúdia. Pokiaľ sú nezhody v študijnom pláne, tak môžete požiadať o uznanie niektorých predmetov).

Čo sa týka konkrétnych zmien v zápise predmetov, dá sa to uskutočniť najneskôr v prvých dvoch týždňoch semestra len z dôvodu rozvrhovej kolízie alebo zrušenia predmetu.

Prerušenie štúdia

Nikdy človek nevie, čo sa mu môže stať, a tak je dobre byť informovaný i o tom, či sa dá štúdium prerušiť. Hovorím rovno – áno, dá sa. Na základe písomnej žiadosti sa môže rozhodnúť o prerušení štúdia maximálne na dva akademické roky (bez dôvodu jeden). V tomto období však prestávate byť oficiálne študentom univerzity a strácate všetky zľavy a práva (to sa vráti pri opätovnom zápise).

Kredity

Kredity charakterizujú množstvo práce potrebnej na absolvovanie predmetov, ku ktorým sú priradené. Štandardnou záťažou za rok je 60 kreditov. Čiže za 3 roky treba nazbierať minimálne 180 kreditov. Aby ste mohli prejsť do ďalšieho ročníka, potrebujete v predchádzajúcom roku minimálne 40 kreditov (záchranné číslo, až po ňom môžete doháňať). Keďže pre prvákov je skok na univerzitu veľkou zmenou, tak existuje ešte podmienka, že v prvom (zimnom) semestri musia nazbierať aspoň 8 kreditov, aby mohli v štúdiu pokračovať v letnom semestri.

Povinné predmety

Kód: aj keď nechcem – musím.

Absolvovaniu týchto predmetov sa nevyhnete. Pri jeho opakovaní (pokiaľ ho nespravíte v jednom roku) ho musíte spraviť, ináč letíte zo školy.

Povinne voliteľné predmety

Kód: keď ho nespravím – môžem ho nahradiť iným, alebo ho zopakujem.

Počet predmetov z tejto kategórie, ktoré si musíte zapísať za semester, určuje vaša katedra. Ak predmet nespravíte, tak v ďalšom ročníku ho môžete nahradiť iným. Pomáhajú vám ku doplneniu vášho študijného plánu. Pokiaľ ste dvojodboroví študenti, tak si vďaka nim môžete trochu nasmerovať odbor, ktorému sa chcete v budúcnosti viacej venovať, alebo zamerať vašu prácu.

Voliteľné predmety

Kód: Nespravím – škrtno sa.

Sú tu preto, aby vám pomohli doplniť váš študijný plán a rozvíjali vaše záujmy. Ak ho nespravíte, tak sa vám v AIS-e automaticky škrtno. Väčšinou zaňho môžete získať malý počet kreditov.

Prerekvizity

Je to podmienka, ktorú musíte splniť. V preklade sú to predmety s nadväznosťou a bez nadväznosti. Napríklad: Ak nespravíte Dejiny literatúry 1 v prvom semestri, tak nemôžete robiť Dejiny literatúry 2 v ďalšom, lebo ste nesplnili prerekvizitu z minulého semestra (ak je tam písaná).

Neabsolvovaný predmet

Konkrétny predmet si môžete za štúdium zapísať 2 razy. Raz podľa študijného plánu a raz ho môžete opakovať. Ak ste predmet neabsolvovali v zimnom semestri, môžete skúšku vykonať aj v letnom (v tom istom roku), ale len vtedy, ak ste si nevyčerpali všetky opravné termíny zo zimného semestra (máte k dispozícii 2). Mimo toho si ho môžete zapísať teda ešte raz buď najneskôr do dvoch týždňov od začiatku nasledujúceho semestra toho istého akademického roka, alebo v nasledujúcom roku.

V tomto prípade už predmet opakujete a máte nárok už len na jeden opravný termín. Nie je to tak veľa, ako sa zdá. Preto, ak máte nejasnosti v danom predmete, radšej využite konzultačné hodiny u daného profesora, aby ste sa poučili zo svojich chýb. Ak však vyčerpáte všetky vaše opravné termíny, môžete požiadať dekana o komisionálne hodnotenie (dá sa požiadať i o zmenu skúšajúceho). Toto hodnotenie sa koná pred komisiou (najmenej 3 členovia s vybraným predsedom komisie) a pokiaľ sa na vybraný termín nedostavíte a neospravedlníte svoju neprítomnosť (do piatich pracovných dní), tak dostanete Fx bez ďalšej šance.

Záverečná práca

Bakalárka a diplomovka ukazujú vaše tvorivé schopnosti v danom odbore. Dizertačka zase vašu pripravenosť na samostatnú vedeckú činnosť.

Práce vypracovávate pod vedením školiteľa. Obe posudzuje oponent (pri dizertačke oponenti) a školiteľ, obaja vypracujú ku práci svoj posudok. Ako študent máte právo na jeden exemplár posudku od oboch najneskôr 3 dni pred konaním obhajoby. Pokiaľ je práca neúspešná, tak komisia rozhodne, či sa práca vráti študentovi na prepracovanie.

Štátnice

Štátna skúška je verejná a vykonávate ju pred komisiou (najmenej 4-členná. Najmenej dvaja musia byť vo funkcii doc. alebo prof.). Prihlasujete sa na ňu písomne podľa harmonogramu. Skladá sa z viacerých predmetov.

Pokiaľ dostanete FX z jedného alebo z viacerých predmetov alebo z obhajoby záverečnej práce, opakujete skúšku iba z takto hodnotených predmetov. Ak sa nedostavíte v stanovenom termíne a neospravedlníte sa do piatich dní po ňom, tak tiež máte Fx. Pri vážnych dôvodoch môžete požiadať o zmenu termínu. Opakovať skúšku môžete najskôr po troch mesiacoch od konania skúšky. Možno ju opakovať dva razy, pričom celková doba od prvého zápisu na štúdium do úspešného vykonania štátnej skúšky nesmie presiahnuť štandardnú dĺžku štúdia o viac ako dva roky.

INTERNÁT vs. PRENÁJOM BYTU

Vysoká škola má mnoho výhod a nevýhod. Pre nás mladých je jedným z najväčších plusov odsťahovanie sa od rodičov. Učiť sa samostatnosti od pondelka do piatka (žúrovať bez večierky, a cez víkend sa nechať opäť rozmaznávať od rodičov (normálne sa najesť)). Presne tomuto chcem venovať svoj prvý článok.

Každý z nás rieši dilemu internát či byt. Niektorí z nás na výber nemajú, keď im internát z neznámych príčin nebol pridelený. Aby som nepísala len tak nezmyselne, tak vám môžem povedať, že ja som vyskúšala aj jedno, aj druhé za jeden rok a rada sa s vami podelím o svoje skúsenosti.

Ako prváčka som dostala nemenovaný, najďalej vzdialený internát od školy. Po príchode naň ma prekvapilo stotisíc múch, ktoré sa v mojej izbe udomácnili cez letné prázdniny. Ako na každom internáte mala som k dispozícii posteľ, skriňu, stoličku a stôl. V oknách boli diery, ktoré sme zapchávali hygienickými vreckovkami, aby na nás nefúkalo. Zvyšok zariadenia sme si mohli nájsť na chodbe ako spoločné. Kúpeľňu, v ktorej sa zvyklo fajčiť, sprchy, kde ste si mohli nazbierať raz do týždňa huby, toalety vždy aj s toaletným papierom. Nakoniec aj kuchynku s chladničkou, z ktorej zvyklo zmiznúť jedlo behom jednej noci. Pochvalu si zaslúžia tety upratovačky, ktoré každý deň poumývali toalety, sprchy a kuchynskú linku. Možno neznie všetko najlepšie, ale ako správny študent stále môžete s tým, čo sa vám nepáči, vykývať. Tak som si aj ja našla svoju cestu, ako mi na internáte bolo fajn. Tu je pár tipov, ako na to: potraviny sa dajú počas celej zimy skryť na okne, v spoločenskej miestnosti okrem televízora spoznáte iných ľudí a zabijete nudu. Oproti internátu sa zvyknú nachádzať lacné krčmičky, kde vám bude stále veselo a v zime vám urobia aj varené víno. Keby ste si chceli niekoho prepašovať na izbu, tak sa nebojte! Aj to sa dá, len si musíte nájsť správny spôsob. Na intráku sa dá porušiť každé jedno pravidlo, len treba chcieť a nebáť sa.

Aj keď na internáte bolo fajn, po polroku ma to prestalo baviť. Vzala som kufre a odsťahovala som sa na byt vzdialený 5 minút od školy. Najlepšie na všetkom je, že v byte je všetko tak, ako sa o to sami postaráte. Naučíte sa zodpovednosti. Nikto za vás neupracuje?, nikto vám nenavará a nikto vám tam nemôže nič zakázať. Je pravda, že 7 či 6 dievčat v jednom byte je veľa, ale čím viac ľudí, tým viac zábavy. Na byte budete mať všetko a nebudete sa o to musieť deliť so stovkou iných dievčat. Vlastný televízor, chladnička, poličky, skrine, čistá kúpeľňa a voňavá toaleta. Jediné, čo vám môže znepríjemniť život, je spolubývajúca, s ktorou sa nepohodnete. Ale pri fľaške vína sa dajú všetky nezhody vyriešiť.

Po čase si uvedomíte, že je jedno, kde bývate. To najdôležitejšie je, s kým bývate. Môžete byť veselá partia, ktorej aj na internáte bude fajn, keď budete spolu v tej lacnej krčmičke oproti. Keď si len sama alebo len dve kamarátky či kamaráti, môžete vyskúšať aj byt, lebo nikdy neviete, kde koho spoznáte. Ja som si na byte našla najlepšie spolubývajúce, ktoré sú mi zároveň aj priateľkami.

Vám všetkým držím prsty, hlavne prvákom. Zamilujte si Trnavu, zabývajte sa dobre a prajem vám ten najlepší školský rok, nech je podľa vašich predstáv.

Janka Závodníková

ŽIVOT EXTERNISTOV

To sme my, externí študenti. Tí, čo sa rozhodli o svoj voľný čas na pár rokov deliť práve so školou, kopcom nových povinností, skrípt, skrytého strachu pred skúškami a víkendovými prednáškami. Nie sme prví ani poslední. Ono v živote prídu momenty, kedy sa človek rozhoduje z určitých príčin opäť zasadiť do školských učební, či už rozšíriť vedomosti, alebo získať nové.

Ako malá som chcela byť ako moja učiteľka. Taká pekná, so správnou slovnou zásobou a múdra. Pre príčiny spomenutia nehodné som vtedy vymenila univerzitu za prácu v zahraničí. A..... naučila som sa po anglicky. A akosi postupom času som začala aj tento jazyk doučovať. Najprv iba tak pre radosť. Bavilo ma na chvíľu byť tým, čo vedomosti ponúka. Tešila som sa a dodnes mi robí veľkú radosť, keď dokážem človeka naučiť niečo nové. Dnes už viem, prečo to vtedy bolo oné spomenuté povolanie... Práca učiteľky ma nesmierne naplňa, baví ma to. A je nás viac. Nutnosť vzdelania je nevyhnutná, tak už dva semestre patrí spoločne s mojimi kolegami k externistom. Nevieť, či je to výhoda alebo naopak. Okrem zamestnania a rodiny mi jednoducho do plánov pribudli prednášky a semináre. Zopár víkendových túlačiek s rodinou som vymenila za učebne na univerzite. Počas dcérinej hodiny huslí som sedela v knižnici po uši v múdrej literatúre a dumala, či mi na preukaz požičajú obidva stĺpce kníh a ak aj, ako sa mi to podarí naložiť a odviezť domov. Školu mám rada. Preto večer namiesto vyložených nôh ťukám do klávesnice seminárnej práce a v posteli nútím oči, aby prečítali viac ako iba pár riadkov z povinnej literatúry. Školu mám rada. Tie večery strávené študovaním za zatvorenými dverami pracovne pred skúškami. A potom aj víkendy v skúškovom. Znovu zoznámenie sa s rodinou po úspešnom zvládnutí testov. Školu mám rada. Dáva nový rozmer. Uvedomujem si lepšie to podstatné a dokážem ho ľahšie oddeliť od toho menej dôležitého.

To sme my, externisti. Dá sa to prežiť. Nenapíšem vám výhody a naopak. Aj tak to je relatívne. Chvíľu to trvá naučiť sa zosúladiť dôležité veci tak, aby žiadna z nich nebola zanedbávaná. Chce to nejaký ten sebazápor a vôľu jednoducho dosiahnuť to, na čo sa človek dal. Školu mám rada. Pomocou nej sa dostávam tam, kam ma to vždy viedlo. K povolaniu učiteľky. Držím nám všetkým palce, či už denným alebo nám externistom.

Za kolektív

Kate Š.

Je tu pre nás. S pekným priestorom naplneným vôňou kníh, v budove H, napravo od vrátnice. Okrem klasickej výpožičky či predaja skrípt, môžete využívať tento priestor knižnice v plnom rozsahu (samozrejme, v tichosti). K dispozícií máte taktiež niekoľko počítačov opatrených internetovým pripojením a možnosťou prezretia dokumentov na CD nosičoch. Zamestnankyne knižnice sú vám k dispozícií pri konzultácii nielen pri výbere vhodnej literatúry na vašu seminárnu prácu, ale aj pri prípadnej publikačnej činnosti. Zároveň UK poskytuje možnosť prefotenia, ale výhradne tých častí dokumentov, ktoré sa nachádzajú v jej priestoroch. Samozrejme, je toho omnoho viac. Všetky detaily nájdete v knižničnom poriadku, ktorý je k dispozícií na stiahnutie na stránke UK (nájdete tam i kompletný cenník služieb).

V tomto článku venovanom našej knižnici sme si pre vás, milí kolegovia, tentoraz pripravili rozhovor s riaditeľkou UK, pani Mgr. Darinou Kráľovou, ktorej sme veľmi vďační za čas, ktorý nám poskytla:

Prezradíte nám niečo o sebe? Čo vás motivovalo k tomuto typu práce?

V oblasti knihovníctva pracujem už takmer tridsať rokov, práca v knižnici ma osobne naplňa a môžem povedať, že som mala v živote to šťastie, že práca v knižnici je pre mňa zároveň aj koníčkom.

Aké sú vaše vízie ako riaditeľky našej knižnice?

Naším spoločným cieľom je vybudovať modernú akademickú knižnicu, ktorá spojením fyzického a virtuálneho priestoru sprístupní služby knižnice sedem dní v týždni, 24 hodín denne. Zároveň však bude povzbudzovať študentov i odborných pracovníkov univerzity k pravidelnému využívaniu poskytovaných služieb knižnice svojimi atraktívnymi službami, vzdelaným a ochotným personálom, príjemným prostredím a zaujímavým programom.

Prostredníctvom inovácie a skvalitnenia webovej stránky knižnice chceme rozšíriť ponuku virtuálnych knižnično-informačných služieb /elektronické žiadanky na MVS, evidenciu publikačnej činnosti, prolongácie i rezervácie informačných dokumentov a pod./, budeme pokračovať v nepretržitej aktualizácii knižničných a informačných fondov, zabezpečovať informačné zdroje a modernizáciou i zvyšovaním úrovne poskytovaných knižnično-informačných služieb chceme zabezpečiť lepšie využívanie elektronických informačných zdrojov a databáz. Za 1. polrok 2012 bolo do systému NAVIGA prihlásených len 93 študentov, preto pripravujeme aj informačné semináre, špeciálne zamerané na využívanie elektronických informačných zdrojov.

Ako funguje medziknižničná (MVS) a medzinárodná výpožičná služba (MMVS)? Koľko knižníc je v nich zapojených? Využívajú túto službu aj študenti alebo nie je ešte dostatočne rozšírená?

Zásady poskytovania MVS a MMVS v Univerzitetnej knižnici UCM v Trnave sú presne definované v § 12 Knižničného poriadku UK UCM v Trnave i v prílohe KP č. 2. V 1. polroku 2012 využilo túto službu spolu 27 používateľov, z toho 4 študenti.

Budú v tomto akademickom roku zavedené v knižnici nejaké zmeny, na ktoré by ste chceli upozorniť našich študentov?

Áno, od 1. septembra platí nový knižničný poriadok, v ktorom sú dosť závažné zmeny. Používatelia sa môžu zaregistrovať buď v Univerzitetnej knižnici UCM alebo v Knižnici Fakulty masmediálnej komunikácie, pričom registračný poplatok zaplatia len v jednej z nich /do 31. augusta 2012 platili poplatok aj v K FMK i v UK UCM/. Registrácia je platná 1 rok a ročný poplatok je 1 euro.

Plánujete na tento akademický rok dáke zaujímavé akcie v priestoroch knižnice?

Áno, najbližšie to budú informačné semináre v spolupráci so SAIA, n. o. (Slovenská akademická informačná agentúra) o možnostiach štipendijných pobytov (študijné, prednáškové, výskumné) v zahraničí v rámci mobilných programov

koordinovaných agentúrou SAIA, n. o.,

ktoré

budú v dňoch 2. a 10. októbra. Dňa 23.

októbra sa bude konať

odborný seminár pre doktorandov

a vedecko-výskumných

pracovníkov WEB OF SCIENCE

NA DLANI, kde sa môžu

oboznámiť s obsahom platformy

Web of Knowledge

i s možnosťami vyhľadávania

v najplyvnejšej vedeckej

literatúre.

Organizujete nejaké podujatia a akcie aj v iných inštitúciách?

Áno, momentálne spolupracujeme s Krajskou pobočkou Spolku slovenských knihovníkov v Trnave, plánujeme spolupracovať s Univerzitnou knižnicou Trnavskej univerzity v Trnave i s Knižnicou Juraja Fándlyho v Trnave.

Nakúpila knižnica v poslednej dobe dáke študijné materiály?

Boli v nich nejaké výnimočné knihy, na ktoré by ste chceli študentov upozorniť?

Áno, nakúpili sme 66 zahraničných titulov z renomovaných svetových vydavateľstiev, ktoré boli súčasťou

predajnej výstavy kníh *Vedecká kniha na UCM 2012*, ktorú sme pripravili v marci tohto roka. Knihy sa nachádzajú v študovni a sú určené na prezenčné štúdium.

Ako je to s ostatnými nosičmi ako CD a DVD? Poskytuje ich knižnica? A aké sú možnosti ich vypožičania?

Knižnica má vo svojom fonde 296 knižničných dokumentov na CD, z toho 143 CD sa požičiava len prezenčne a sú k dispozícii v študovni, 153 CD sa môže požičiavať aj absenčne.

V prípade stratenia dokumentu a nutnosti jeho nahradenia sa môžu študenti obrátiť priamo na vás alebo na pracovníčky knižnice?

Spôsob náhrady strateného dokumentu je definovaný v *Knižničnom poriadku UK UCM* i v jeho prílohe – cenníku, konkrétne v časti D. Študenti sa môžu obrátiť na pracovníčky výpožičných služieb.

Môže knižnica odkúpiť od študentov knihy, ktoré by chceli poskytnúť knižnici a týkajú sa štúdia?

Nie je to možné, knižnica môže nakupovať knihy len na faktúru. Študenti môžu v prípade záujmu však knihy knižnici darovať.

Okrem pravidiel, ktoré by sa mali dodržiavať v knižnici a sú všeobecne známe, môžete knižnici predostrieť svoje návrhy či pripomienky písomne do *Zošitov návrhov a pripomienok* v študovni alebo e-mailom na adrese riaditel.uk@ucm.sk.

Veronika Planková

TVORTE S RADOSŤOU!

*Mladé talenty na Slovensku nevymierajú. Dôkazom je i nádejná autorka poviedok **Soňa Uríková**, ktorá získala hlavnú cenu v celoslovenskej súťaži Poviedka 2011. Má 24 rokov a pochádza z Považskej Bystrice. S touto mladou študentkou scenáristiky som sa stretla a požiadala ju o pár slov pre náš časopis, aby som vám ukázala, že i spisovateľské sny sa môžu na Slovensku splniť.*

Čo ťa inšpirovalo napísať tvoju výhernú poviedku „S prvou hviezdou“?

V prvom rade asi moje skúsenosti so zabíjaním kaprov na Vianoce. :) Ja mám takú „metódu“: niečo rozpíšem a potom tie prvé vety dlho kvasia v počítači, kým mi napadne, že by som tým aj mala, resp. chcela

niečo povedať. Jedného dňa konkrétny súbor otvorím a pochopím, že chcem, aby hlavná hrdinka zabila kapra a asi aj svojho chlapa, pričom čitateľ by jej mal trošku fandieť.

Myslíš, že takéto súťaže môžu pomôcť dnešným autorom?

Jednoznačne, mne to všetko veľmi pomohlo. Človek sa inak vidí, inak vníma svoju tvorbu. Zrazu vám na sociálnej sieti napíše neznámy človek z druhého konca Slovenska, starší o generáciu, že sa mu tá poviedka veľmi páčila a dúfa, že budete písať ďalej. Dostanete nejaké korunky, ja som si za svoju výhru kúpila nový počítač, takže veľká investícia do budúcnosti. Stretla som aj veľa zaujímavých ľudí a baví ma chodiť na besedy a čítačky, lebo očividne sa rada tvárim veľmi múdro.

Ako úspešná mladá autorka by si vedela niečo poradiť tým, ktorí by raz chceli preraziť s vlastnou tvorbou, ako by mali začať a čo by mali robiť?

Stopercentný recept na úspech nemám a baví ma vidieť, že píšuci ľudia sú v tomto úplne rozdielni. Nieкого dotlačia k činom deadliny, ďalší píše rád na chate bez elektriny a niekto sa potrebuje každý večer rozbiť, aby pochytil inšpiráciu. Takže moja rada by asi znela, aby to človek robil spôsobom, aký mu najviac vyhovuje, aj keď to možno dlhšie trvá, kým si ho nájde. Inak by som mala veľa čiastkových rád, ale to by už asi bolo naozaj na diskusie.

Tvoje poviedky sú naozaj špecifické akýmsi tajomstvom, čo visí vo vzduchu. Vytvára to napätie, ktoré sa udržiava až do nečakaného, niekedy až krutého konca. Čo ťa priviedlo k takémuto štýlu?

Na strednej škole mi jedna pedagogička na literárnom seminári povedala, že je to taký hemingwayovský štýl. On tiež veľa pracoval s tajomstvom, všetko bolo pod povrchom, tie teórie o špičke ľadovca a spol. Vždy som mala veľmi rada jeho práce, takže to bol obrovský kompliment. Píšem poviedky, aké chcem čítať, to je bežný autorský výrok. Možno som v tomto ovplyvnená aj filmovou štruktúrou, kde treba na konci v divákovi vyvolať katarziu, a pracovanie s napätím je základ

pre udržanie pozornosti. Každopádne ma bavia jemné náznaky, ktoré budujem počas príbehu, čo potom vyvrcholí na konci. Tak to nechám otvorené a teší ma, keď za mnou príde čitateľ či poslucháč a pýta sa „To bolo akože všetko? Ti tam uťali koniec alebo čo.“ :D Som zloduch! Aby čitatelia nezleniveli.

Pomohla ti v tvojom písaní i škola a ako si sa k tomu dostala?

Písala som už odmalička, ale na scenáristike som sa naučila veľa vecí. Predovšetkým, že všetko, pod čo sa podpíšem, si musím vedieť obhájiť a musím si za tým stáť. Tak ako za mňa nikto nič nenapíše, tiež nikto nepríde, neobjíme ma a nepovie: „Ale veď Soňa tým myslela toto a toto.“ Naučila som sa uvažovať o príbehu a jeho výstavbe a tiež, že prepisovania nie je nikdy dost. Najdôležitejšia bola aj tak asi tá stará dobrá „škola života“, ktorú som dostala počas výšky.

Kde sa ti najlepšie píše?

Mám taký trápny zvyk púšťať si k písaniu Mozarta, najmä ku scenárom, pretože to je trochu dlhodobejšia záležitosť a musím sa vtedy viac sústrediť a predstavovať si scénu do detailov. Kedysi som písala ručne a mama moje výtvary

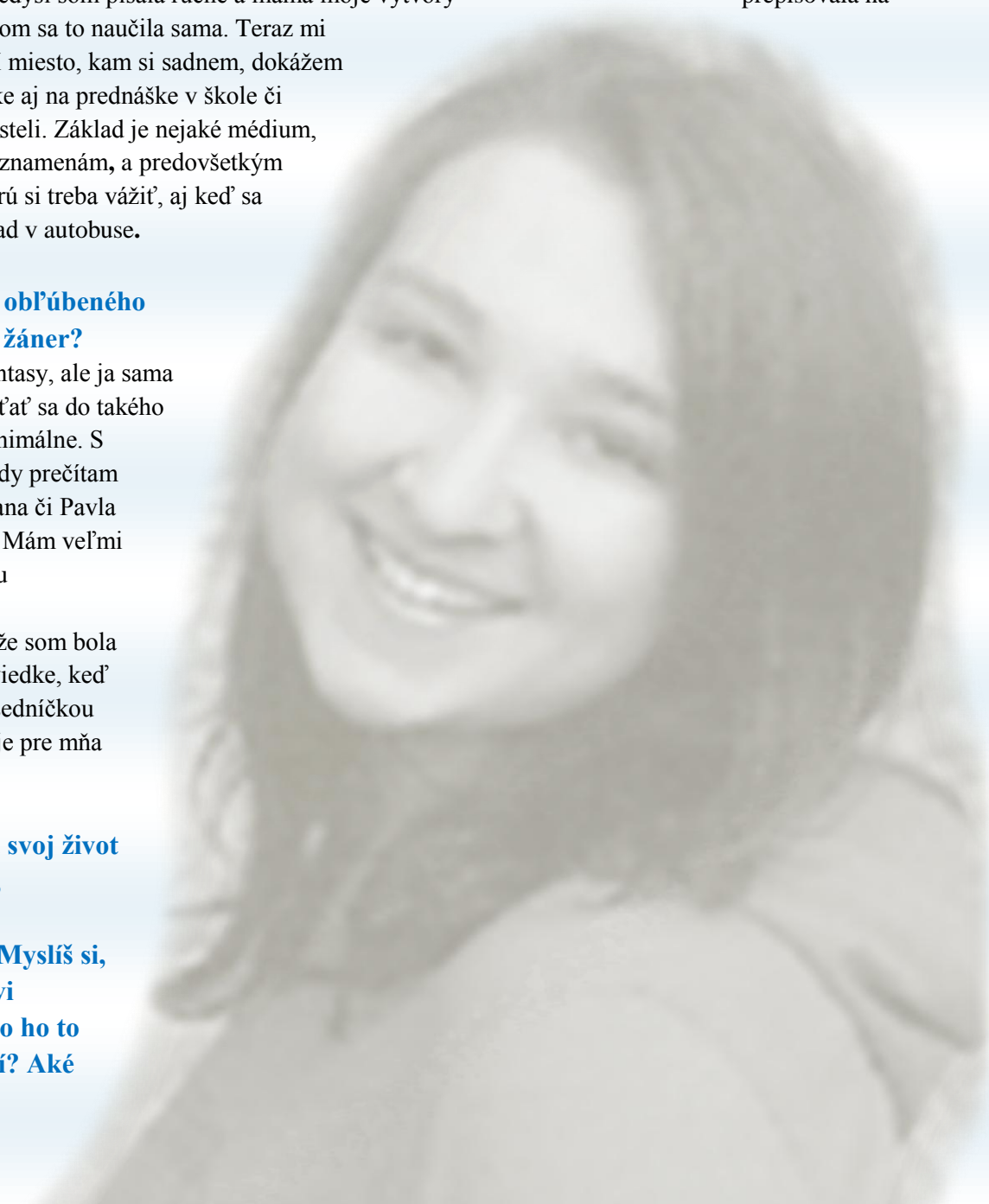
prepisovala na

stroji, potom som sa to naučila sama. Teraz mi prakticky stačí miesto, kam si sadnem, dokážem písať na lavičke aj na prednáške v škole či o polnoci v posteli. Základ je nejaké médium, kam si vety zaznamenám, a predovšetkým inšpirácia, ktorú si treba vážiť, aj keď sa objaví napríklad v autobuse.

Máš dákeho obľúbeného autora/ku či žáner?

Zbožňujem fantasy, ale ja sama si trúfnem púšťať sa do takeho písania len minimálne. S radosťou si vždy prečítam Stiga Dagermana či Pavla Vilikovského. Mám veľmi rada aj Moniku Kompaníkovú a skutočnosť, že som bola ocenená v Poviedke, keď bola ona predsedníčkou poroty, tak to je pre mňa veľký úspech.

Dostala si za svoj život veľa kritiky, pozitívnej či negatívnej? Myslíš si, že to autorovi pomôže alebo ho to skôr odstraší? Aké

Sú tvoje skúsenosti?

Kritika je super. Dostávalo sa mi jej hojne už na strednej, kedy som nielen písala, ale aj hrávala divadlo. Potom, na vysokej škole, sme si museli zvykať na veľmi kruté slová a pamätám si ako sme sedávali so spolubývajúcou na posteli, len sme hľadeli pred seba a snažili sa to celé nejako vstrebať. Asi by ma drsnou kritikou ešte stále mohol niekto rozplakať, už mám ale trochu hrubšiu kožu a viac si verím. Taktiež som perfekcionista, takže kým nie som s niečím úplne spokojná, nedám to prečítať ani rodinným príslušníkom. A potom verím aj tej poviedke, *Foto: arch. S. Uríkovej* viem, o čom je a prečo taká je a vtedy si viem vyargumentovať rozumné dôvody. Ak sa moja tvorba niekomu nepáči, tak to nezmením. Ale kritizovať slovami „nepáči sa mi to“ je ako pochváliť vetou „je to zaujímavé“.

Ako vidíš vývoj slovenskej literatúry v dnešnej dobe? Má budúcnosť?

Je určite zaujímavá. Mám rada slovenskú literatúru, pretože som si vždy potrpela na nejaké to „regionálne povedomie“. Asi nikdy poriadne nepochopím, čo to znamená, keď sa v anglickej knižke napíše „... a dal si na nervy čaj.“, veľmi dobre však viem, čo to je, keď si dá postava na nervy slivovicu. Alebo žinčicu. Verím, že sa písať bude, veď rozprávanie príbehov je tu s nami už dlhé veky. To, do akej miery sú tie knihy kvalitné či aké majú čísla predajnosti, záleží od mnohých faktorov. Za seba však môžem povedať, že ak dám mesačne 30 eur za sushi, dokážem ich nechať aj v kníhkupectve a ani jedno ma nemrzí.

Myslíš, že sa na školách dostatočne vyučuje literatúra? Aký máš k tomu postoj? A ako si si k nej vytvorila vzťah ty?

Pre mňa je a bola literatúra vždy dôležitá, samozrejme, aj v škole. Avšak mám stále pred očami tváre matematicky založených spolužiakov, keď som stála pred tabuľou a nevedela vypočítať rovnicu. Mohla som do toho hľadieť celú hodinu a nevidela som nič. Tak sa zase oni pozerali do čítaniek. Myslím si, že povinná slovenčina a s ňou spojená aj literatúra a slohovanie sú dôležité, každopádne treba akceptovať, že každý má nadanie na niečo iné, inak naprogramované vnímanie sveta. A keď pred niekoho položíte storočnú surrealistickú báseň a nútite ho k rozboru, tak hľadá ako teľa na nové vráta, dostane päťku a literatúru znenávidí.

A na záver. Je niečo, čo by si chcela odkázať začínajúcim autorom?

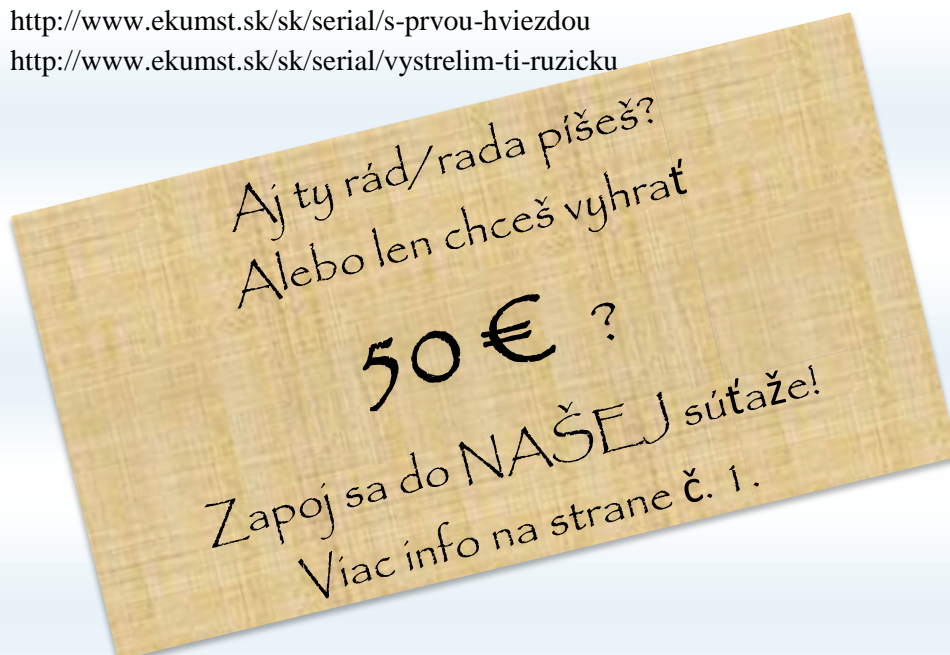
Milujte sa a množte sa, čítajte, píšete, prepisujte, dokončujte, a hlavne nech vás to všetko baví!

Jej dve poviedky si môžete prečítať na odkazoch:

<http://www.ekumst.sk/sk/serial/s-prvou-hviezdou>

<http://www.ekumst.sk/sk/serial/vystrelim-ti-ruzicku>

Veronika Planková

RADI POMÁHATE?

Hovorí sa, že kto nemá v srdci miesto pre charitu, má tú najhoršiu srdcovú chorobu. Spôsobov, ako na vysokoškolskom internáte zahnať nudu, je mnoho, no k tým najzmyslupnejším určite patrí venovať svoj čas niekomu, kto to potrebuje. Vybrali sme tie najzaujímavejšie miesta, kde môžete svoj čas investovať. Nechajte sa inšpirovať.

ÚSMEV AKO DAR

Ak vám nie je ľahostajný život detí z detských domovov a sociálne slabších rodín, neváhajte navštíviť

Foto: archív mak

najstaršiu dobrovoľnícku mimovládnu organizáciu pre podporu detí žijúcich v detských domovoch. Víziou organizácie je zabezpečiť, aby každé dieťa malo rodinu. Poznať ju môžete aj vďaka známemu každoročnému benefičnému koncertu „Najmilší koncert“, rovnako aj vďaka Vianočnému koncertu.

Trnavská pobočka sídli len zopár krokov od Hlavnej budovy UCM a pýši sa unikátnym projektom a názvom Centrum MAK, ktoré je umiestnené priamo do komunity sociálne znevýhodnených, prevažne rómskych rodín na Coburgovej ulici. Ide o špecifickú časť Trnavy, kde mnoho rodín zápasí s existenčnými problémami. Dobrovoľníci a animátori trávia čas s deťmi v komunite rozvíjaním ich zručností rôznymi aktivitami a pripravujú ich na školskú dochádzku. Pre deti z Coburgovej ulice je pomoc dobrovoľníkov často jediný možný spôsob predškolskej prípravy. Medzi dobrovoľníkmi nájdete najmä

študentov sociálnej práce na Trnavskej univerzite, no to neznamená, že sa ako študenti UCM nemôžete zapojiť aj vy.

Viac na: www.usmev.sk

ÚTULOK

Ak máte väčší vzťah k psíkom než k deťom a nie je vám ľahostajný osud bezbúdovcov, trnavský útulok má pre vás brány otvorené denne od 15. do 17. hod. Útulok potrebuje dobrovoľníkov na kŕmenie psov, venčenie, prevoz, čistenie či opravy. Trnavský útulok sídli na Orešianskej ceste pri kaplnke.

Viac na: www.trnava.utulok.sk

Foto: trnava_live.sk

PROJEKT SÁRA

Centrum pomoci pre rodinu vytvorilo Projekt Sára, v ktorom dobrovoľníctvo spočíva v pomoci pre rodinu s deťmi. Konkrétnej rodine (alebo rodičovi) venuje dobrovoľník 2-3 hodiny svojho času za týždeň, tento čas sa však líši individuálne podľa potrieb rodín. Pomáha so starostlivosťou o dieťa; trávi s ním čas vonku, doma, vyzdvihne ho zo školy, odvedie na krúžok, alebo ho doučuje. Cieľom tejto služby je odbremeniť rodičov, predchádzať nepriaznivým sociálnym situáciám v rodine, a tým posilniť jej funkciu a stabilitu. Dobrovoľníci sa spoločne stretávajú raz za mesiac, aby si s koordinátorkou projektu, ale aj medzi sebou, vymenili postrehy, skúsenosti a aby sa pomocou prednášok s odborníkmi naučili niečo nové o výchove a rodičovstve.

Centrum pomoci pre rodinu pre dobrovoľníkov projektu organizuje okrem prednášok aj spoločné výlety, a tak Projekt Sára môže byť pre vás nielen výzvou, ale aj prínosom.

Viac na: www.cppr.sk

TRNAVSKÁ ARCIDIECÉZNA CHARITA (TACH)

TACH sa zameriava predovšetkým na starých ľudí, sociálne slabších a na ľudí bez domova. V rámci charity je možné starým ľuďom pomáhať s nákupmi, upratovaním, opatrovaním alebo len obyčajným spoločným trávením času a rozhovormi. Niekedy to najobvyčajnejšie býva práve to najdôležitejšie.

V marci 2011 Centrum pomoci človeku Trnavskej arcidiecéznej charity zriadilo službu Streetwork. Byť streetworkerom znamená byť terénnym sociálnym

pracovníkom, v tomto prípade je to práca s ľuďmi bez strechy nad hlavou.

Streetworkeri pracujú vo dvojiciach a predovšetkým vo večerných hodinách a v chladných dňoch roka vyhľadávajú ľudí žijúcich na ulici. Podávajú im šatstvo, jedlo, teplý čaj, kávu, informujú ich o možnostiach pomoci, preverujú serióznosť predajcov Nota Bene a sú schopní poskytnúť aj základné zdravotné ošetrovanie. Streetwork v Trnave je ešte stále iba v plienkach, dokonca sa stretáva s istým nepochopením obyvateľov mesta, no výsledky práce občianskych združení ako Vagus, ktorého streetworkeri pôsobia v Bratislave, dokazujú, že táto práca má obrovský význam, a to nielen pre ľudí bez domova.

Ak sa však chcete stať streetworkerom, mali by ste spĺňať určité predpoklady a ovládať základy sociálnej práce.

Viac na: www.charitatt.sk

A ešte jedna rada na záver:

V uliciach Trnavy je relatívne vysoký počet predajcov časopisu NOTA BENE. Ak si kupujete NOTA BENE, vždy si ho od predajcu vezmite. Nenechávajte mu ho s dobrým úmyslom! Ak zaplatíte a časopis si nevezmete, nevedomky tak z predajcu robíte žobráka. Nebude nútený kúpiť si niekoľko výtlačkov, pretože pochopí, že mu postačí držať v ruke len jeden. Dôsledkom toho klesá predaj časopisu, čo znamená čoraz menej financií pre vydavateľa časopisu, občianske združenie Proti prúdu, ktoré ľuďom bez domova pomáha integrovať sa do spoločnosti.

Foto: arch. Proti prúdu

ĽUDSKÁ KRUTOSŤ

Bolo okolo siedmej, keď sme prišli na Porondu. A vtedy mi to povedal. Povedal to len tak medzi rečou, akoby to bola normálna vec, ktorá sa stáva každý deň.

„Mia dnes ráno prišla domov a má zranenú nohu. Strašne smrdí a má to od blata.“

„Čo?! Zaveď ma k nej okamžite!“ vykrikla som a neprestávala som na neho zízať.

Prišli sme k nim. Zastala som na chodbe. Tú úbohú mačku položili na chodbu na starú deku ako nejaký odpad. Keď som ju uvidela, do očí sa mi tislí slzy. Síce som už videla veľa zranení a párkrát sme si vzali mačku z ulice, ktorú sme potom liečili doma, ale toto?!

Spomínam si napríklad na jednu čiernu, ktorú sme nazvali Blška. Keď sme ju našli, bolo to malé zablšené mača. Ležala pred našim vchodom a z ľavej nohy jej chýbal kus stehna, mala časť mäsa vytrhnutú takmer až ku kosti. Priniesli sme ju domov, liečili, aj keď sme nemali peniaze a museli sme vyžiť z 5000 korún na mesiac. Brali sme ju k veterinárovi a starali sa o ňu, kým nebola schopná sa o seba postarať sama. Potom sme ju vrátili tam, kam patrila, kde sa narodila a vydržala. Prežila a žila pomerne pokojný život. Naučila sa loviť, aj ako utiecť a brániť sa. A nebol to ani prvý, ani posledný prípad.

Ale nikdy som ešte nevidela naživo mačku v takom stave, ako bol ten kocúrik, ktorého volali Mia. Pomenovali ho tak preto, lebo si najprv mysleli, že je to ona. (Úžasné, keď ľudia ani nevedia rozoznať pohlavie, aj keď je jasne viditeľné.) Tie zranenia boli hrozné. Polovica pravého ucha jej chýbala, časť chvosta bola vytrhnutá až k chrbtici, na ľavej nohe mala pár škrabancov, ale pravá noha bola najhoršia. Mala vytrhnutý kĺb na päte aj mäso okolo a kosti, ktoré jej mal spájať ten kĺb, boli vidieť. A navyše vyzerali zlomené. Otočila som sa naňho, prečo neboli u veterinára. Odpoveď, ktorá prišla, ma zarazila.

„Brat povedal, že by to bolo drahé a veterinári by z nás ťahali len peniaze.“

Nemohla som uveriť vlastným ušiam. Keď som bola mladšia, zachraňovali sme mačky z ulice nehľadiac na to, koľko nás to vyšlo. Vždy sme vyžili alebo sa dohodli s veterinárom. Napríklad jedno mláďa, asi dvojdňové, ktoré jeho mama už nechcela, pretože malé deti jej ho zobrali a nosili na rukách kade-tade. A tak, keď cítila ich pach, už ho nechcela. Nepodarilo sa nám ho zachrániť, žiadna z „našich“ mačiek ho prijať nemohla (mačky, ktoré sa potulovali okolo bytovky, kde sme bývali), lebo nemala mlieko. A zachrániť ho a kŕmiť len striekačkou so zarobeným mliekom zabalené v kožušinkách a pomáhať mu, aby spravilo potrebu, nepomáhalo. V noci zomrelo. Dodnes sa mi vybavuje jeho nárek za mamou, aj to, aké bolo hladné a bolo zima, ako nič nezaberalo a ono stále len plakalo. Až nakoniec to vzdalo a stíchlo.

Vrátim sa späť k Miinmu príbehu. Ohmatala som kocúrikovi nohu, len na mňa prosebne smutno pozrel a nevydal ani hláska. Vedela som, že ho to tak bolí, že ma ani necíti.

Keď som sa vrátila domov, nemohla som uveriť tomu, čo som pred chvíľou videla. Všetko som povedala našim. Dali mi číslo na veterinu na Zavorskej. Hneď ráno som tam chcela volať. Dúfala som, že kocúrik noc prežije, nedokázala som si ani predstaviť, v akých bolestiach musel ostať. Martin ma utešoval, že bude v poriadku.

Ale ako môže byť s takým zranením v poriadku?! Potrebuje veterinára! Potrebuje pomoc! Neustále som to na Martina kričala.

Dohodli sme sa, že ráno prídem a odvediem ho k veterinárovi. Takmer celú noc som preplakala a nemohla som ani spať. Sama som nemohla nič urobiť. Tá bezmocnosť ma trápila. Prečo som to

nevidela? Tomu kocúrikovi nedávali skoro vôbec jesť, sem-tam len nejaké zvyšky jedla, ani nemal škatuľu na záchod, držali ho väčšinou v kúpeľni alebo púšťali von a niekedy sa aj niekoľko dní nevrátil. To sa mu stalo osudným.

Raz v novembri, keď som bola u nich, v jeho izbe, na balkónové dvere začal škrabkať ich kocúrik a prosiť, nech ho pustia dnu. Otočila som sa, že ho pustím. Ale Martin ma chytil za ruky a odtiahol. „Nie, už sa o neho nemôžeme starať. Mama povedala, nech ho tam zavrieme a nech odíde. Nech si nájde niekoho iného.“

Prečo som bola taká slepá? Vyčítam si to, hrozne si to vyčítam. Keby som ho odtiaľ zobrala, nemusel prísť domov v takom hroznom stave. Nič z toho sa nemuselo stať. Nechápala som, čo mi vtedy povedal. Stretávam jeho mamu, ako nesie domov trikrát za týždeň plné tašky s nákupom. Tak nech mi nerozpráva, že nemajú peniaze. Je pravda, že žijú štyria v jednej domácnosti, ale ich najstarší brat a mama stále pracujú! Aj keď ich mama sa vyhovára, že nemôže a snaží sa vybaviť si neschopenku od lekára.

Ráno som prišla k nemu a zavolała na veterinu ja, lebo on nevedel, čo im má povedať. Žiaľ, veterina bola otvorená až poobede, doobeda by sme to nestihli. Nešli autobusy a boli sme sami dvaja. Pešo by sme tam tiež neboli rýchlejšie. Do Trnavy sme to mali 8 kilometrov. Opísala som im zranenia a po obede sme tam dorazili. Na veterine bola len jedna jediná lekárka? Dala kocúrikovi dve injekcie. Jednu na utíšenie bolesti a druhú proti infekcii. Bohužiaľ nám nemohla pomôcť, pretože povedala, že ona nie je špecialista na mačky. Museli sme teda prísť na druhý deň.

Prišli sme aj s jeho mamou. Keď sme dorazili, v čakárni bolo plno ľudí s chorými zvieratkami. Museli sme čakať, kým sa uvoľní doktor pre nás. Kocúrika a Martinovu mamu si odviezol do malej miestnosti, kde ho prezrel a určil, čo sa dá robiť ďalej. Na výber sme mali len dve možnosti. Amputovať nohu alebo v najhoršom prípade ho utradiť. Nechcela som, aby ho dali utradiť. Chcela som mu dať šancu. Veď mal len dva roky. Jeho mama sa teda spýtala, koľko by stála amputácia. Keď jej doktor povedal, že 80 eur, zhrozila sa, že by mala toľko peňazí vyvaliť za amputáciu. Lekár jej teda poradil poslednú (dosť nereálnu) možnosť. Kocúrika umiestniť v nejakom útulku.

Doktor mu dal ďalšiu dávku injekcií proti bolesti a zápalu. Zdalo sa, že zabrali.

Prišla som s nimi domov. Jeho mama skúsila zavolať do jedného útulku, čo sme našli na internete. Jej slová, keď jej syn podal telefón so slovami „už vytáčaš“, ma dostali: „A čo im mám povedať?“ Aj keď to bola ich mama, v tej chvíli mi pripadala taká prostá, jednoduchá a nedospelá na to, že mala štyridsať a vychovávala troch synov. Útulok sa nepodaril. Museli sme teda hľadať iné riešenie. Ale aké?

Prišla som domov a s mamou sme zháňali doktora, ktorý by amputáciu urobil lacnejšie. Nič. V Bratislave ešte väčšie sumy. Až nakoniec sme našli číslo na súkromnú ordináciu jedného z doktorov, ktorý pracoval na súkromnej veterinárnej klinike v TT na Zavorskej. Doktor Pašek.

Objednala som nás a na druhý deň sme k nemu zašli.

Všetci boli veľmi milí. S doktorom som komunikovala ja. Povedala som mu, že už sme boli na veterine a bohužiaľ, mám priateľa zo sociálne slabšej rodiny a 80 eur je pre nich veľa. S doktorom sme nakoniec sumu dohodli na 50.

Hneď v ten deň mali kocúrika operovať. Doložila som Martinovi peniaze pre doktora a odišli sme. Kocúrika sme nechali v doktorových rukách. Ešte v ten deň večer sme sa pre neho vrátili. Okolo krku mal golier, aby si nerozškrabal stehy, a namiesto ľavej nohy mu ostal len kýptik. Ešte ho aj vykastovali, ale bol v poriadku. To ma vtedy potešilo najviac. Aj keď s tromi nohami, ale žije. Mal len dva roky, takého mladého života by bola škoda.

Lenže o pár týždňov som sa s Martinom rozišla. Bol koniec. Bola som síce voľná, ale stále ma trápil smútok. Najradšej by som si kocúrika od nich zobrala a mala ho pri sebe. Lutovala som, že musí žiť s tými ľuďmi. S ľuďmi, ktorým som dala lieky a jedlo pre toho malého kocúrika, radila som im, ako ho liečiť, ako sa o neho starať, dala som im všetko čo pre neho potrebovali a stálo ma veľa síl, aby som zmenila jeho osud. Tá ľútosť asi nikdy neprejde. Stále si totiž vyčítam, že som neurobila dosť. Aj keď

viem, že kocúrik je nažive a má sa dobre. Už sa k nemu správajú lepšie. Bolest' však pretrváva. Chýbajú mi tie jeho očká, jeho jemnučká srst'. To, ako sa učil chodiť na troch nohách. Chýba mi on celý. Také milé a dobré zvieratko, a musel skončiť takto. Ale som nesmierne vďačná svojej mame za to, že stála pri mne, a doktorovi za to, že ho zachránil.

Foto: arch.V. Žakovej

Nebol to však zďaleka posledný prípad. Máme šťastie na čierne mačky. Spolužiačka mala mačku, ktorá bola zrejme tehotná, lebo jej otec jej zabudol dať pichnúť mačaciu antikoncepciu. Vedela som, že prvýkrát, keď sa im narodili mačence, tak ich utopili alebo zabíjali lopatou. Potom do nej začali radšej pichať injekcie, aby to už nemuseli robiť, lebo sú to zbytočné starosti. Áno, čakala malé mačiatka. Ja som sa to snažila vyriešiť tak, aby si ju nechali, kým neporodí a mačatá trochu nevyrastú, a potom ich ponúkneme na adopciu. Rodičia nesúhlasili, tak sme sa dohodli, že mačka pôjde na adopciu. Zobrala som ju od nich a aj s otcom sme ju viezli na kastráciu na kliniku, ktorú zaplatila organizácia Mačky SOS. Skutočne im vďačím za to, čo urobili, a hlavne za pevné nervy. Na druhý deň po operácii sme po ňu prišli, aby sme ju už len na istý čas odviezli k bývalým majiteľom. Od doktorky, ktorá ju operovala, sme sa dozvedeli, že naozaj tehotná bola, ale boli to zatiaľ len zárodky. Odstránili ich a ju sterilizovali. Cestou k jej bývalým majiteľom bola celkom ticho, akoby vedela, čo sa stalo, a ja som plakala za ňu. Ďalší život, ktorý bol zmarený len pre ľudskú krutosť a hlúposť. O dva týždne neskôr sa dostala do nového a spokojného domova k ďalším mačkám a do veľkej záhrady s dostatkom jedla a všetkého, čo potrebovala. Pani z organizácie Mačky SOS mi preposlala aj fotky a bola som šťastná, že konečne má milujúci domov.

Nedávno jedna rodina vyhodila z bytu na ulicu kocúra len preto, lebo ho už nechceli. Ľahko sa zbavili zodpovednosti za živého tvora. Prikrmujeme ho a snažíme sa na neho dávať pozor, ale potrebuje stály domov. Kedy konečne prestane byť zviera brané ako vec, a nie ako živá bytosť, ktorá na úžas niektorých dokonca aj cíti?

POZNÁTE SVOJE TELO?

Bolí vás niekedy žalúdok, hlava alebo sa potrebujete upokojiť? Pripravila som pre vás info o niektorých z reflexných bodov, ktoré sa nachádzajú na ľudskom tele. Pri ich správnom masírovaní tlakom, ktorý vám vyhovuje, vás môžu zbaviť bolesti či iných nepríjemných pocitov.

Bod GV26

Tento bod nájdeme veľmi jednoducho, nachádza sa v priehlbine medzi nosom a perami. Základnou úlohou tohto bodu je vrátiť alebo udržať človeka pri vedomí. Bude pôsobiť terapeuticky napríklad vo chvíľach, keď máme pocit na omdlenie. Preventívne ho môžeme využiť v prípadoch, keď nás čaká jednotvárná činnosť, pri ktorej však musíme udržiavať absolútnu pozornosť. Ďalšie funkcie: priaznivo pôsobí na bedrovú chrbticu, bolestiach zubov, upchaní a krvácaní z nosa, poruchách čuchu, opuchov tváre z vetra.

Bod LI4

Bod nájdeme jednoducho zhruba v strede kožnej vrásky medzi palcom a ukazovákom z chrbtovej časti ruky. Tlmí bolesť (najmä brucha), podporuje samoliečiteľské schopnosti, dodáva sebaistotu, posilňuje imunitu, potláča fóbie a zlovyky. Bod môžeme masírovať podľa potreby, treba však vedieť, že je veľmi citlivý. Je lepšie ho najprv hladiť, alebo masírovať len jeho okolie.

Bod HT7

Ďalší bod nám prináša jednoduchú, ale veľmi potrebnú pomoc – uvoľnenie ducha. Je vhodný nielen pri hysterických alebo neurotických výlevoch, ale aj pri nespavosti z prepracovania či nadbytočných problémov. Nájdeme ho zhruba na konci vrásky na zápästí na hrane dlane zo strany malíčka. Tento bod veľmi dobre pomáha aj pri hysterickom plači malých detí. Väčšinou stačí, keď ich uchopíme za ručičky a chvíľu ich držíme.

Bod C

Reflexný bod C môžeme chápať ako "hever" na pravú hemisféru. Jeho stláčaním dochádza k vyrovnaniu väčšinou oslabenej pravej intuitívnej hemisféry. Bolesťivosť tohto bodu vám prezradí, akú veľkú nerovnováhu v sebe máte. Postupným stláčaním sa bolesťivosť znižuje a prostredníctvom informácie o rovnováhe sa v tele naštartuje vnútorný samoozdravný proces.

Bod C nájdeme na dva prsty pod ľavým členkom v jemnej priehlbine nad hranou päťtej kosti

Bod Br

Pod skratkou Br sa skrýva reflexný bod brzlíku. Tento bod má vplyv na imunitu. Môžeme ho chápať ako riaditeľa firmy s názvom Ľudské telo. Podáte mu sťažnosť a on už vie, ktorého podriadeného poverí vyriešením záležitosti k vašej spokojnosti. Tento bod stláčame nechtom kolmo pod hlavný kĺb druhého prstu. Pre väčšiu účinnosť môžeme použiť aj pero alebo kovovú tyčinku.

Na záver niečo k prvej pomoci.

Určite aspoň raz v živote prídete do styku s učením o prvej pomoci. Každý na kurze, či už je pre vás povinný, alebo ste sa naň dali dobrovoľne, vám povie, ako podať prvú pomoc iným, ale len málo vám povie a ukáže, ako podať prvú pomoc aj samému sebe.

Napríklad človek, ktorý pocíti v hrudi prudkú bolesť, ktorá sa začne šíriť do ramena a až do spodnej čeľusti. Srdce mu prestane biť pravidelne, začne omdlievať a je úplne sám bez cudzej pomoci. Má asi len 10 sekúnd, než stratí vedomie. V tomto prípade ide o náhlu srdcovú príhodu a môžete získať čas tým, že sa opakovane približne každé dve sekundy zhlboka nadýchnete a budete kašľať, akoby ste sa snažili vykašľať aj ten najposlednejší hlien z pľúc. Robte tak, kým srdce nezačne znovu pravidelne biť, alebo kým nepríde pomoc, alebo vy sami sa nedostanete na miesto, kde vám môže byť poskytnutá. Hlboké vdychy dodajú do pľúc kyslík a pohyby pri kašli stláčajú srdce a udržiavajú krvný obeh.

Veronika Žáková

KÚTIK ZDRAVIA

Kebab, pizza, burger, hranolky, zmrzlina, sladkosti... kedysi to, bohužial, patrilo do môjho jedálneho stola. Nevedela som si predstaviť život bez štiplavej pizze s kuracím mäsom alebo opekanej slaniny. Dnes, verte či neverte, sa mi pri tej predstave obracia žalúdok. Možno si myslíte, že prehánam, ale stačí sa spýtať mojich priateľov a tí by vám dosvedčili, že som sa obrátila o 180°. S odstupom času si uvedomujem, že stať sa vegetariánkou bolo jedno z najlepších rozhodnutí v mojom živote.

Či už patríte k ľuďom, ktorí rozmýšľajú nad vegetariánstvom, alebo takýto životný štýl (áno, určite to beriem ako životný štýl) odsudzujete, zdravá strava by mala patriť k vašej každodennej rutine. V dnešnej fastfood dobe ne jeden jedinec odhodlaný stať sa vegetariánom alebo sa zdravo stravovať zlyhá, keďže nevie, čo a ako si rýchlo a chutne pripraviť, alebo ktorými potravinami nahradiť tie nezdravé.

Preto sa dosť často stretávam u ľudí, ktorí chcú prestať jesť mäso (alebo ho obmedziť) s problémom, ako začať a čo jesť. Práve preto sme sa rozhodli využiť pár riadkov v našom časopise a pomôcť vám. Krok za krokom... Hlavne ľuďom, ktorí sa živia „zaručene vegetariánskym“ reštauračným menu, ako napr. vyprážaný syr s hranolkami.

Asi veľa z vás netuší, že aj syr môže byť antivegetariánsky. Ani ja som to kedysi netušila, ale keď ma môj kamarát oboznámil so skutočnosťou, že syridlo v syre je z jahňacích žalúdkov, obrátilo mi to jedálneček naruby. Našťastie existujú syry s vegetariánskym syridlom (treba len čítať zloženie alebo nehanbiť sa spýtať).

Takže, čo teraz? Som začínajúci vegetarián. Nejem mäso, syry so syridlom.

Samozrejme, veľa ľudí si myslí, že vegetariánstvo znamená len nejесť mäso. Čo teda budem jesť? No všetko, kde to mäso nie je! Jednoduchá a účinná cesta k zničeniu si vlastného zdravia.

Vegetariánstvo totiž znamená stravovať sa zdravo (k čomu, samozrejme, vyprážaný syr, hranolky, ani iné „junk food“ nepatrí), športovať, myslieť pozitívne, nefajčiť, nepiť. Proste viesť zdravý život. Asi sa vám to zdá nepredstaviteľné v dnešnej dobe.

Preto Vás budem oboznamovať s chutnými receptami a tipmi, ako žiť aspoň o kúsok zdravšie.

Na začiatok vás chcem oboznámiť s dvoma pre mňa základnými potravinami, pohánkou a pšenom, ktoré sú nielenže veľmi zdravé, ale aj chutné a môžete ich jesť skoro s čímkoľvek.

POHÁNKA

- obsahuje rutín, ktorý má priaznivý vplyv na srdce a cievy, tráviace orgány
- posilňuje imunitný systém
- reguluje krvnú zrážanlivosť a obsah cholesterolu v krvi
- neobsahuje lepek, je vhodná pri bezlepkovej strave
- obsahuje veľa vitamínu B1 a B2 – dôležité pre nervy
- cholín v pohánke chráni pečeň
- je zdrojom vysokokvalitných tukov (kyselina linolová-omega-6 kyselina je nenasýtená masťná kyselina, ktorá tlmí potrebu prijímať nadmerné množstvo energie, čím zmierňuje pocity hladu a spomaľuje rast tukového tkaniva) a plnohodnotných bielkovín
- obsahuje minerálne látky (vápnik – zdravé kosti a zuby, fosfor – posilňuje zuby , draslík-prevenia vysokého krvného tlaku a horčík – dôležitý pre nervy) a vitamíny, najmä B1 a B2, C a E (pozn.: o mineráloch a vitamínoch viac v ďalšom čísle)

POZITÍVNE VPLYVA :

- pri problémoch s kŕčovými žilami, hemoroidmi, pri vysokom krvnom tlaku, keď praskne žilka v oku alebo na tvári
- pri vysokej hladine cholesterolu
- pri odstránení prebytočnej vody z organizmu sú vhodné pohánkové obklady
- pri žalúdočných alebo dvanástnikových vredoch, črevných nádoroch a mnohých chorobách tráviaceho traktu
- ako prevencia pred srdcovými ochoreniami
- pri bezlepkovej diéte
- pri nervozite a podráždenosti
- pri chorobách pečene
- v tehotenstve
- pri cukrovke

Pohánku (aj pšeno) kúpite v Kauflande a môžete si ju pripraviť na rôzne spôsoby. Buď sa varí minútu vo vriacej vode a 30 minút sa nechá pod pokrievkou, alebo si ju môžete rozmixovať v mlynčeku na kávu, zaliať vriacou vodou a ochutiť (makom, medom, orieškami, slnečnicovými semiačkami). Takto pripravená je skvelá na raňajky.

Pohánka nemusí byť len ako príloha, ale dá sa z nej uvariť aj perfektná náhrada za mäsové fašírky. Tu je recept :

FAŠÍRKY Z POHÁNKOVEJ KAŠE

200 g pohánky
olivový olej
20 g cibule
voda
strúhanka
2 vajcia
soľ
majoránka

POSTUP:

Cibuľu opražíme, pridáme pohánku, opražíme, zalejeme vodou, osolíme a varíme hustú kašu.

Do vychladnutej kaše dáme strúhanku, vajcia, soľ, korenie, majoránku a vymiešame. Z tejto zmesi vytvarujeme fašírky, ktoré obalujeme v strúhanke a vypražíme.

Ďalšia výživná a ľahko stráviteľná potravina je:

PŠENO:

- obsahuje priaznivý pomer bielkovín, tukov a sacharidov
- (10kg pšena obsahuje 1490 KJ, to znamená, že je výživnejšie ako rovnaké množstvo napríklad zemiakov)
- neobsahuje lepok, preto je vhodné pre celiatikov
- vhodné pre chudokrvných ľudí kvôli vysokému obsahu železa
- spevňuje kosti
- pšeno ako zásaditá obilnina sa používa aj pri žalúdočných problémoch spôsobených prekyslením (pozn.: o prekyslení organizmu niekedy nabadúce)
- vhodná pre diabetikov (je prirodzene sladké, preto ho netreba dosladzať)
- vďaka vysokému podielu kremíka je proso vhodnou prevenciou pre zdravé zuby, nechty a vlasy. Odporúča sa každé ráno požiť jednu čajovú lyžičku surového pšena a zapiť ho vodou alebo čajom.
- pšeno má ešte jednu prednosť – rýchlu prípravu (pripravíte ho klasicky ako ryžu)

Ja osobne si pšeno pripravujem najčastejšie ako prílohu k jedlu, napríklad grilovanej zelenine alebo k zeleninovému šalátu. Ale rovnako ako pohánka, pšeno sa dá pripraviť aj nasladko, s medom, orieškami, čímkoľvek, čo vám napadne.

Alexandra Poláková

KAM ZA JEDLOM?

26

Ste noví a nevíete, kam by ste sa mohli ísť najesť? Školská jedáleň vám veľmi nevoní? Alebo by ste len radi spoznali Trnavu cez dlhé okno? Ste tu niekedy na internáte aj cez víkend, vaša chladnička zíva prázdnotou a vás už omrzelo „intrakové jedlo“? Dovolila som si pre vás vybrať pár tipov, kde sa dá dobre „nablábnuť“ a za cenu pre študenta celkom prijateľnú.

Ázijské bistro Panda

Pokiaľ sa chcete najesť lacno, veľa a relatívne zdravo, veľká rodina z Vietnamu vám veľmi dobre navarí. Na výber nemáte len z klasických čínskych fastfoodových jedál ako kung pao, thajské karí, pečenú kačicu, ale aj normálne pečené kura alebo vyprážený syr. Pripraví vám sladkokyslú polievku

či jarné závitky. Ako prílohu opekané zemiaky, ryžu, hranolky a dva druhy rezancov. Porcie sú skutočne veľké, a pokiaľ nemáte bezodný žalúdok, určite sa najete. Ak Tesco počítate svojou návštevou, bistro uvidíte hneď oproti vchodovým dverám. Vedľa neho je pre milovníkov amerických jedál Pizza Hut a KFC.

Spaghetti Leviatan

Nie sú tu dlho, ale ak máte chuť na cestoviny a že naozaj lacno sa najesť (400 gramov špagiet od 2,00 €), toto je miesto práve pre vás! Robia aj obedové menu, ktoré stojí 2,60 €. Máte v ňom špagety a polievku. Ale myslím, že jedna porcia napríklad bolognese špagiet úplne stačí. Prevádzku nájdete smerom od námestia k hrubému kostolu oproti Gymnáziumu Angely Merici.

O kúsok ďalej je podľa mňa najlepší kebab a bagety v meste.

Priaznivé ceny a bohatý výber na taký malý stánok. A ešte nikdy ma nesklamali. Kebab robia z kuracieho mäsa. Vynikajúce, pokiaľ tam práve nie je niekto nový a ešte nevie, čo a ako.

U Zema

U Zema menu za tri eurá. Máte na výber z troch jedál plus kuracie prsia na šampiňónoch varia každý deň. Kuchár nevarí veľmi dobre. Podľa mňa, pstruha nevie robiť vôbec, je príliš suchý (to aj ja ho robím lepšie)! Keď varí niečo zo sójovej omáčky, dá jej prehnane veľa, ale niekedy sa najete už len z polievky. Ale musím im naozaj pochváliť gordon blue. Nachádzajú sa na Študentskej. Pokiaľ máte teda ubytovanie na internátoch MTF, nemáte to ďaleko.

Mirage

Zrejme začali variť, odkedy sme si tam priniesli obrovskú pizzu z Pizza Kitty, ktorá je oproti. Ešte som nemala možnosť ochutnať, ale určite sa zastavím. A pozor, pre všetkých milovníkov páleného! Dajú vám zľavu! Akékoľvek vypálené ovocie, ktoré majú v ponuke, tu na ISIC stojí 0,50 €. Obslúžia vás na pešej zóne v podzemí.

Aura

Stále plno ľudí a niekedy dlho čakáte, čo môže odradiť, ale z ponuky pizze si určite vyberiete tú svoju obľúbenú a za rozumnú cenu. Varia aj klasické normálne jedlá, ako vyprážaný syr, rezne, rizoto, šaláty a ďalšie, ktoré nájdete v každej podobnej „reštaurácii“. Pre milovníkov piva majú čapované aj nefiltrované, a dokonca vám spravia aj rezané. Nájdete ich za Mestskou vežou smerom k Zelenému kríčku.

City Food

Milý komunikatívny personál, ktorý vám za okamih pripraví palacinky, wafle, pizzu, hot dogy (naozaj vynikajúce), zemiakové placky, a to všetko rýchlo a chutne. Oni sa vedia obracať a vy si prídete na svoje priamo v centre mesta na námestí naproti obchodnému domu Jednota.

28

Ďalší pub, ktorý varí, ale zároveň odtiaľ môžete odísť zhruba o polnoci, je **Irish pub**, kde robia pizzu, ale šalát by som neriskovala. To si radšej vezmite tágo do ruky a zahrajte si biliard. Tento trojposchodový pub je hneď oproti futbalovému Štadiónu Antona Malatinského pri Parných kúpeľoch na Kollárovej ulici. Skôr či neskôr tam zabľúdi každý študent.

Saigon, vymenili kuchára, takže varia lepšie a už to má nejakú úroveň. Tiež sa nachádzajú na Študentskej ulici vedľa Strednej dopravnej školy. Na Trojičnom námestí sa taktiež na druhom poschodí v Priori nad Jednotou nachádza **Reštaurácia Apolón**, kde tiež celkom dobre varia. (pozn. Je to naproti City Foodu)

Foto a text: Veronika Žáková

BEZPEČNOSŤ MESTA TRNAVA

V stredoveku tvorilo opevnenie mesta významnú úlohu. Hradby mali v minulosti rozličný charakter. V prvom rade zabezpečovali ochranu ľudí žijúcich za nimi pred nájazdmi nepriateľov. Mestské opevnenie taktiež vymedzovalo územie Trnavy. Za múrmi hradieb našlo nespočetne veľa ľudí svoj domov a útočisko počas celého stredoveku a novoveku. Pozrime sa spolu do minulosti na samotnú výstavbu a rozmach opevnenia mesta.

Opevnenie mesta vymedzovalo rozlohu 56 ha, vďaka čomu patrila Trnava v 13. storočí k najväčším mestám v strednej Európe. Pôvodné hradby pripomínali svojou konštrukciou niečo medzi drevozemnými valmi

Veža stredovekého opevnenia

a murovanými hradbami. Mestské hradby tvorili rozsiahly pás merajúci tri kilometre. Na každej strane štvorcového rozostavania hradieb bola jedna vstupná brána. Protiahlé brány tak tvorili hlavné cesty, ktoré prechádzali celým mestom. Každá brána bola zabezpečená mostom a vodnou priekopou.

Samotná konštrukcia opevnenia bola tvorená v 13. storočí 35 tehlovými vežami zabezpečujúcimi obranu mesta, ako aj bezpečnosť obyvateľstva. Veže boli rozmiestnené v pravidelných rozstupoch vzdialené od seba približne 60 až 120 metrov. Tieto obranné veže boli vymurované z tehál a tvorili štvorcový pôdorys s rozmermi 8 metrov krát 8 metrov. Samotná veža pozostávala zo štyroch podlaží, ktoré boli systematicky pospájané radom rebríkov, takže prechod do veže a z veže bol praktický a pohodlný. Obsadzovať vežu bolo možné aj z druhého podlažia, ktoré bolo vo výške hradieb. Každé podlažie bolo prakticky využiteľné v prípade obliehania. V počte veží má Trnava dominantné postavenie. V čase samotného vzniku tohto objektu išlo pravdepodobne o jedno z najväčších opevnení v Uhorsku. Tieto veže sa nám zachovali aj do súčasnosti

V neskoršej stavebnej fáze spadajúcej do 13. až 14. storočia boli nahrádzané pôvodné valy tehlovými múrmi. Na pevný základ boli vystavané nové hradby siahajúce do výšky 10 metrov. Hrúbka hradieb dosahovala 170 až 230 cm, vďaka ktorej sa stala nedobytnou pre mnohých nepriateľov. Na úrovni druhého podlažia sa v pravidelných rozstupoch nachádzala na hradbách štrbinová strieľňa, ktorá svojím trojuholníkovým tvarom poskytovala úkryt obraňujúcej palnej jednotke. V 15. a 16. storočí boli steny hradieb doplnené o ďalšie palebné strieľne trojuholníkového tvaru. Tie na seba systematicky nadväzovali a striedali sa. Vďaka svojej pozícii boli dokonale kryté, aby bol zabezpečený čo možno najlepší strelný uhol na nepriateľa.

Mesto Trnava sa stalo miestom násilností počas kuruckých vojen (1672 – 1711). O to sa postaral mladý magnát Imrich Tököly (evanjelik). V čase kuruckých vojen ovládal takmer celé územie dnešného stredného Slovenska spolu s banskými mestami. Povstalecké tlupy pod vedením tohto magnáta vtrhli na územie západného Slovenska. Trnava im otvorila brány a prisahala 18. júla 1683 vernosť Imrichovi Tökölymu. Začiatkom augusta 1683 obyvatelia mesta Trnava pykali za to, že mesto

sa stalo baštou katolicizmu. Mestské brány ostali pozatvárané a mesto podpálené. Tí, ktorí unikli nespútanému živlu, boli pochytení a odvedení do otroctva. Takmer 4 000 ľudí prišlo o život. Aj takýto krutý osud postihol obyvateľov mesta Trnava. V 18. storočí sa v dôsledku zániku obrannej funkcie hradby začali postupne rozoberať a následne slúžili ako stavebný materiál.

V 19. storočí boli zbúrané mestské hradby, pravdepodobne z dôvodu nedostatočnej šírky pre komunikácie.

Opevnenie mesta Trnava patrí nepochybne k významným pamiatkam samotného mesta. Hradby v minulosti odolávali rôznym prekážkam, no aj napriek týmto ťažkostiam sa nám zachovali až do súčasnosti. Mesto Trnava dýcha stále históriou aj vďaka nim.

Peter Čeliga

Použitá literatúra:

ŠIMONČIČ, Jozef et al. *Trnava – Mestská pamiatková rezervácia*. Bratislava: Svornosť, 1997, 111 s.

LOPATKOVÁ, Zuzana. *Z dejín Trnavy a Trnavskej univerzity*. Trnava: FF Trnavská univerzita, 2011, 72 s.

Názov časopisu: **Via Historiae**

stránka na FB: <https://www.facebook.com/Viahistoriae>

mail: viahistoriaucm@gmail.com

TRNAVA

MESTO KOSTOLOV A FUTBALU

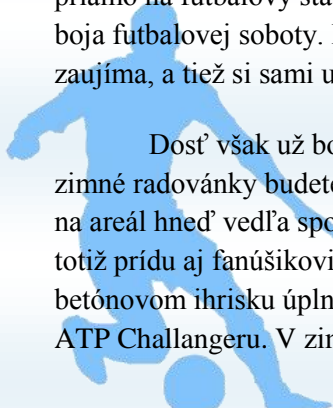
Po prvýkrát zdravím študentov UCM a prihováram sa trošku v športovejšie ladenom článku. Ak ste športové antitalenty, tak vás vopred varujem, že vás veľmi tento článok nezaujme. Ak však nepatríte k typom, ktorí radi vysedávajú na internáte či pokojnom private čítajúc suchopárne knižky spojené so štúdiom, ale naopak, **PATRÍTE K AKTÍVNYM ĽUĐOM, KTORÍ VYHĽADÁVAJÚ ZÁBAVU, KULTÚRU, ŠPORT, TAK ROZHODNE NEPRESKOČTE TENTO ČLÁNOK.** Verím, že v ňom nájdete veľa cenných rád a užitočných informácií, ktoré vám pomôžu k zábavnejšiemu životu počas vášho štúdia tu, v Trnave, Malom Ríme.

Čo vám napadne ako prvé, keď sa povie Trnava? Či ste zblízka, či odľahlejších končín Slovenska, tak vás Trnava isto zaujala najmä svojimi univerzitami, keďže práve čítate tieto riadky určené najmä štúdiom v Trnave. Vo svojom centre sa Trnava pýši početnými vežičkami kostolov, ktoré sú spojené práve s prezývkou mesta – Malý Rím. Chýr o kresťanskej viere v tomto meste je známy široko-dáľeko už od pradávna a ani v súčasnosti tomu nie je inak.

Tých, ktorí sa o históriu a kultúrne pamiatky až tak nezaujímajú, s veľkou pravdepodobnosťou „chytí za srdce“ práve tunajší futbalový klub – Spartak Trnava. Samotný klub môže byť právom hrdý na svojich fanúšikov, ktorí už snád' ako jediní na Slovensku dodávajú futbalovým zápasom tú pravú atmosféru, aká vládne pravidelne na zápasoch vo vyspelejších západných krajinách. Hlavne tie temnejšie stránky trnavských fanklubov sú však médiami prezentované s veľkou obľubou, a najmä preto sú Trnaváci takí známi. Ako jeden z členov fanklubu a dlhoročný fanúšik vás však ubezpečujem, že drvivá väčšina článkov napísaných a prezentovaných mnohými nemenovanými denníkmi či televíziami sú priveľmi nafúknuté bubliny, ktoré majú od pravdy d'aleko. Treba chápať, že *správny novinár* bez chrbtovej kosti vždy vykúzlil zo svojho článku len to, čo ľudí zaujme, a veľká skupina ľudí v cudzom meste je vždy lákadlom na senzáciu. Potom sa reálne z jedného rozbitého smetného koša ľahko stane v novinovom článku výtržnosť v meste.

Ďalej rozvíjať už túto tematiku nebudem, pretože to pre vás nie je až také dôležité, no čo som chcel týmito riadkami o fanúšikoch povedať, je fakt, že ak počas semestra občas ostanete cez víkend v Trnave a práve miestny Spartak hrá doma, nie je naozaj žiaden dôvod báť sa vyjsť do ulíc či zavítať priamo na futbalový štadión. Pretože toto sa ma už pýtalo veľa študentov najmä z východu, čo sa akosi boja futbalovej soboty. Preto vás vyzývam, aby ste sami navštívili zápas, ak vás futbal aspoň trošku zaujíma, a tiež si sami urobili vlastný názor a neprezentovali ten, ktorý vám vnukli iní!

Dost' však už bolo guľatého nezmyslu. Aj keď Trnava leží na *beznádejnej rovinke* a kopce na zimné radovánky budete hľadať v meste márne, ponúka nám aj iné formy aktívnej zábavy. Upozorním na areál hneď vedľa spomínanej Filozofickej fakulty, areál, kde hráva Slávia Trnava. Na svoje si tu totiž prídu aj fanúšikovia basketbalu, futsalu či hádzanej, kde si spomínané športy môžu zahrať na betónovom ihrisku úplne zadarmo. Dostupné sú tu i tenisové kurty, na ktorých sa hrá i prestížny turnaj ATP Challengeru. V zime je možnosť zahrať si i na krytých dvorcoch, za ktoré však treba platiť. Cena

sa pohybuje od 16,00 € na hodinu, záleží v aký deň a čas máte záujem si zahrať. Platí pravidlo, že cez víkend je to drahšie.

Zároveň areál ponúka aj vynovenú dráhu okolo atletického štadióna, ktorú využívajú najmä korčuliari či bežci, samozrejme, bezplatne.

Ladový hokej, ktorý je na Slovensku taký obľúbený, je v Trnave trošku v tieni. Štadión miestneho Gladiators Trnava sa nachádza hneď vedľa futbalového, nedá sa prehliadnúť. Na zápasoch vládne komorná atmosféra, no dobrá správa aspoň pre korčuliarov – počas zimnej sezóny je otvorené klzisko pre verejnosť, takže či bude vonku pekne alebo počasie nebude príliš priaznivé, korčule sa dajú obuť vždy.

Nedá mi nespomenúť aj mestskú plaváreň Zátvor, ktorá sa nachádza asi 100 metrov od Tesca. Tesco ako jeden zo záchytných bodov nákupných zón určite neprehliadnete. A keďže letné horúce dni sú už pomaly za nami, možnosť zaplávať si v Trnave nám ponúka práve táto plaváreň, navyše za veľmi prijateľnú cenu 1,06 €.

Dotknúť sa chcem okrajovo aj oddychových miest a lokalít v našom meste. Z nich najznámejšie prostredie na príjemnú prechádzku sa nachádza smerom na Kamenný mlyn – *po trnafske* – *Kamenáč*. *Kamenáč* sa od zvyšku Trnavy odlišuje aspoň akou takou zeleňou, chodníček vedie príjemným tieňom listnatých stromov a rovnako je využívaný na jogging, bicykel, korčule, ale aj spomínanú prechádzku. Počas jesene je tu prostredie čarovné, akoby odtrhnuté od ruchu mesta. Oplatí sa "obetovať" hodinku prechádzky od centra a na vlastné oči si to tu prezrieť. Po dorazení do cieľa vás čaká tradičné Pohostenie u Medveďa, kde dostanete pívko či kofolu, ale taktiež aj niečo pod zub. Areál často využívajú psíčkari, ktorí tu poznajú každé jazero či močiar, taktiež však aj mladé zalúbené dvojice, ktoré medzi stromami hľadajú na jar krásne čerešne, či sa jednoducho len chcú pozrieť na pávy, kozliatka, andulky. Toto všetko v tejto štvrti nájdete.

Kopce však i tu budete hľadať márne. Pre naozaj peknú horskú túru je nutné sa vybrať na vlakovú stanicu a zakúpiť si lístok Trnava – Smolenice, spätný. So študentskou zľavou vás to vyjde iba 1,35 € a o zábavu na celý deň je postarané. Dedinka Smolenice sa nachádza na úpätí Malých Karpát a ponúka niekoľko variant krásnych výletov v prírode. Jedným z nich je aj najvyšší bod Karpát – Záruby. O tom však podrobnejšie možno v inom čísle alebo pri úprimnom záujme, opäť postačí o konkrétnejšie informácie požiadať mňa.

A aby som nezabudol aj na svalovcov, ktorí vyšli zo školských lavíc, tak podávam aj stručné informácie o posilňovniach, ktorých je v Trnave pomerne dosť. Najbližšie od FF UCM sa nachádza Centrum Pohoda, kde nájdete naozaj všetko. Najobľúbenejšie a najmodernejšie cvičebné stroje a náradia vrátane rotopedov, stepperov a bicyklov. Personál tu je príjemne ochotný a schopný poradiť v otázkach správneho cvičenia, prípadne životosprávy atď. Hlavnou nevýhodou je cena, ktorá je vyššia ako v ostatných posilňovniach, ale tak za kvalitu sa platí...

Ďalšia posilňovňa sa nachádza v budove kultúrneho domu priamo na Trojičnom námestí. Nemožno ju minúť, no fitko tu už má svoje roky a bohužiaľ to pociťujú najmä šatne, ktoré by sa rekonštrukcii určite potešili. Vstupné je tu pre študenta však prijateľnejšie ako v Pohode. So zľavou na ISIC je to 1,80 €.

Najlepšou voľbou sa mi však zdala posilňovňa na zimnom štadióne, kde je vstupné po zľave rovnaké 1,80 €, no priestory a personál mi prišiel na lepšej úrovni. Najlepšie je však asi pre záujemcov, aby navštívili posilňovne sami a následne si vybrali tú, ktorá im najviac vyhovuje. Či už si

radšej priplátite za kvalitu, či vám vyhovuje menej/viac ľudí, to už nechám na vás. Každopádne okrem spomenutých troch je v Trnave ešte veľa menších posilňovní, prípadne priestory pre aerobik, zumbu a takéto srandy.

Myslím, že som v skratke vyčerpal všetko, čo som chcel. V Trnave jednoducho nájdete väčšinu toho, čo majú ľudia zvyčajne radi. Od futbalu cez fítká až po bowling či rugby. Stačí sa len zaujímať a pýtať sa ochotných ľudí, ktorí sa tu nájdú.

Tak a sme na konci môjho prvého článku pre Vás. Verím, že sa moje rady a tipy stretnú s pozitívnymi ohlasmi a že sa stretneme pri niektorých akciách aj naživo.

Veľa šťastia v semestri praje

Patrik Peško

Vysvetlivky, alebo čo kde nájdem:

- Slávia TT**
- Korčuliarska dráha
 - Betónové ihrisko pre hádzanú, futbal, basketbal,
 - Centrum Pohoda
 - Futbalový klub Slávia Trnava
 - Reštaurácia a diskotéka Relax Trnava (diskotéky každú stredu, piatok, sobota)
- Zimný štadión**
- Domovský stánok Gladiators Trnava
 - Korčuľovanie na ľade pre verejnosť
 - Fitness Centrum
- Lok. TT - Družba**
- Futbalový klub Lokomotíva Trnava
 - Umelá trávnatá plocha
 - Kúpalisko (letné mesiace)

Ostatné zaujímavé miesta sú rovnako označené červeným štvorčekom a ukazujú miesta, ktoré boli spomenuté v článku.

LETO ZA NAMI – ROCK PRED NAMI

Leto už je definitívne za nami. Nevie, ako vám, ale mne tohtoročné ubehlo výnimočne rýchlo. O to viac ma mrzí fakt, že spolu s ním nám na poslednú rozlúčku mávajú nielen voda a kúpaliská, ale hlavne letné koncerty a festivaly.

A práve pre tých ako ja, ktorí sa aj v období prichádzajúcej depresívnej, nudnej a studenej jesene potrebujú nakopnúť dávkou kvalitnej hudby, alebo si len tak trochu sentimentálne pripomenúť bezstarostné chvíle festivalu, je venovaný tento výber akcií, ktoré sa v okolí Trnavy v nasledujúcich týždňoch z mainstreamovej, ale aj undergroundovej scény udejú a ktoré vám rozhodne odporúčam nezmeškať.

Asi najväčšia a najlákavejšia akcia nás čaká v sobotu, 13. 10. 2012 v bratislavskej *Inchebe*. Tu sa po prvýkrát na Slovensku predstaví štvorčlenná írka skupina **The Cranberries** v rámci svojho turné k novému albumu *Roses*. Ide o koncert, ktorý sa mal pôvodne konať v júni, avšak ten bol z rodinných dôvodov charismatickej frontmanky Dolores O'Riordan odrieknutý.

Tento dlho očakávaný koncert bude rozhodne jednou z najväčších hudobných udalostí roku 2012.

Kto ale radšej uprednostňuje klubovú scénu a navyše je fanúšikom klasickej punkovej hudby, si 13. 10. 2012 radšej rezervuje na návštevu trnavského Motobaru. Tam sa totiž predstaví žijúca legenda slovenského punku **Slobodná Európa** so supportom dvoch hlohovských kapiel. Ako prví sa predstavia *Oldrockers* s ich motorkárskym hardrockom

a *Nekultúra*, ktorých vyznávačom klasického punku nemusím predstavovať.

V bližšom okolí Trnavy sa môžu najmä fanúšikovia rockovej hudby tešiť na podujatie **Rocková jeseň**, ktorá sa bude konať 20. 10. 2012 v Červeníku. Tu si prídu na svoje fanúšikovia slovenskej punkovej legendy *Konflikt*, českej hardrockovej skupiny *Doga*, virtuozity rockového gitaristu *Pala Chodelku* a jeho skupiny *Liquid Boogie Roll*, či trnavských chalanov *The Downhill* a ďalších.

Priaznivcom gitary nebude cudzie meno **Andrej Šeban**

Tento popredný slovenský gitarový mág v rámci svojho turné (na ktorom po siedmich rokoch sólových vystúpení predstaví svoju novú doprovodnú kapelu) navštívi aj Trnavu a tento koncert sa bude konať 08. 11. 2012 v *Kine Hviezda*. Tento koncert odporúčam nielen gitaristom, ale každému, kto dokáže oceniť špičkového virtuóza s poriadnou dávkou inovácie a humoru.

Marián Radošovský

ZEMIAKOLANDIA

AMERICKÉ KLIŠÉ

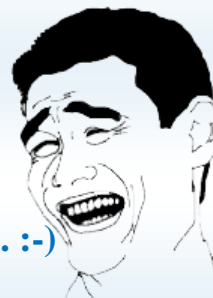
Veci, o ktorých by sme ani netušili, nebyť amerických filmov:

1. Vzťahomne sa zrážajúce autá takmer vždy musia vybuchnúť.
2. Všetky telefónne čísla v USA sa začínajú na 555.
3. Hlavný hrdina necíti bolesť v okamihu, keď mu jeho protivníci spôsobia zranenie. Vždy ju prejavuje až vo chvíli, keď mu ošetruje rany nejaká žena.
4. Súčasťou každého policajného vyšetrovania je aspoň jedna návšteva striptízového baru.
5. Cudzinci medzi sebou hovoria zásadne po anglicky.
6. Všetky posteľe majú špeciálnu prikrývku v tvare L, ktorá siaha žene pod bradu, mužovi po pás.
7. Policajný komisár vždy suspenduje svojho najlepšieho detektíva alebo mu na vyriešenie prípadu dá 48, prípadne 24 hodín. Čím menej času na to má, tým lepšie.
8. Pre väčšinu ľudí nie je problém pristáť lietadlom, keď dostávajú inštrukcie z riadiacej veže.
9. Klimatizačný systém každej budovy je dokonalým úkrytom a nikomu ani nenapadne, aby vás tam hľadal.
10. Z každého okna v San Franciscu vidieť dobre známy červený most cez rieku.
11. Všetky časované bomby sú vybavené veľkým a čitateľným displejom, kedy bomba vybuchne.

11 FILMOV, KTORÉ MUSÍTE VIDIEŤ PRED TÝM,

AKO ZOMRIETE.... :-)

VICKY CRISTINA BARCELONA, 2008

Filmy Woodyho Allena možno nie sú pre všetkých, ale ako to môžeme tvrdiť, pokiaľ si aspoň jeden nepozrieme?

MECHANICKÝ POMARANČ, 1971

Áno, viem – obhajovať násilie sa nevypláca. Ale kto nás odhovorí, keď sa na to tak dobré pozerá?

FORREST GUMP, 1994

Neverím, že na svete chodí človek, ktorý by toto veľdielo nevidel. Ak ste naň ešte náhodou nenatrafili – rýchlo to napravte. Neľutujete!

POČIATOK, 2010

Technológia napreduje, a to sa automaticky prenáša i do filmov. Kde sa však končí sen a začína realita?

ŠTYRI SVADBY A JEDEN POHREB, 1994

Filmová klasika z pera britských tvorcov by nemala chýbať v počítači žiadneho filmového nadšenca. 4 svadby a jeden pohreb v jednom filme? To sa len tak často nevidí!

MOST CEZ RIEKU KWAIN, 1957

Hoci tento film vznikol v roku 1957, nestratil nič zo svojej originality, a už vôbec nie kvality.

ČIERNÁ LABUŤ, 2010

Obísť tento príbeh len kvôli tomu, že je o baletke, by bola veľká škoda. Niekedy nie všetko je také, ako sa javí na prvý pohľad.

MUŽI, KTORÍ NENÁVIDIA ŽENY, 2009/2011

Či už si vyberiete americkú alebo originálnu švédsku verziu filmu nakrútenú podľa bestselleru Stiega Larssona, budete mať zimomriavky po celom tele.

HRY O ŽIVOT, 2011

Film ponúka fantastickú myšlienku – kam sa svet v rámci zábavy môže ešte posunúť?!

AMERICKÁ KRÁSA, 1999

Oscarový príbeh o nádeji na lepší život, lupeňoch ruží, predstieranej dokonalosti a kráse. Poznáte lepšiu kombináciu?

ZO ŠKOLSKÝCH LAVÍC

Otec krúti hlavou nad synom, ktorý sa práve vrátil zo skúšky, ako inak, neúspešne:

- Synku, synku, čím som ťa spravil, tým si aj ostal...

Číňania robia prieskum. Zisťujú, za koľko sa dokážu študenti naučiť čínštinu. Pýtajú sa študenta na Oxforde, za koľko to zvládne.

Študent odpovie:

- Za dva roky.

Študenta z Harvardu sa tiež pýtajú.

- Za rok sa to dá.

Prídu na UCM do Trnavy, spýtajú sa študenta.

Študent položí svoj mobil na stôl:

- A sú skriptá?

- Sú.

- Tak ma zapíšte na piatok na skúšku.

Sedia dvaja malí prváci a jeden hovorí druhému:
- Už len 54 rokov a ideme do dôchodku.

Príde Janko do školy a učiteľka si pýta úlohu. Chvíľu sa na ňu pozerá a vraví:

- Janko, to si nepísal ty! Povedz, kto ti písal domácu úlohu!

- Viete, pani učiteľka, to mi písal otecko.

- Tak mu odkáž, že Wolker bol Jiří a nie Johnny!

*Ako sa volá western spoza školských lavíc?
Sedem nedostatočných.*

Profesor hovorí:

- Dnes vás pustím o štvrt' hodinu skôr. Odchádzajte, prosím, potichu, aby ste nezobudili nikoho vo vedľajších učebniach.

Mama sa pýta Janka:

- Keď ti dám tri oriešky a potom štyri, koľko budeš mať orieškov?

- Neviem.

- A to ste sa v škole ešte neučili?

- Učili, ale s jabĺčkami.

Otec sa pýta syna, ktorý sa práve vrátil z maturity, ako bolo.

- Vieš, oci, celá maturita prebiehala pobožne.
- A to akože ako?
- To vieš, skúšajúci bol v čiernom, ja som bol v čiernom. On položil otázku, ja som sa prežehnal. Ja som odpovedal, on sa prežehnal.

V škole sa učiteľka pýta žiakov, kde pracujú ich otcovia.

- Jožko, kde pracuje tvoj otec?
- Môj otec je stomatológom v agrárnej spoločnosti.
- Hovor zrozumiteľnejšie.
- Opravuje zuby na hrabliach.

Ide profesorka matematiky po chodbe, potkne sa a spadne. Všetci žiaci, ktorí ju zbadajú, ju obídu. Až jeden nesmelý študent jej pomôže postaviť sa. A profesorka povie:

- Všetci tí fagani, ktorí mi nepomohli, dostanú päťku.

A študent na to:

- Ale vy ich neučíte.

A profesorka odvrkne:

- Tak dám päťku tebe!

Jožko bol dlho v noci na rybačke, preto si v škole zdriemol. Učiteľ mu dohovára:

- Jožko, ty si celú moju hodinu prespal!
- No čo! - bráni sa Jožko. - Vy ste minule pretiahli úsečku.

Pani učiteľka sa pýta v škole detí.

-Deti, čo robíte doma, keď vypnú prúd?

Janko sa postaví a odpovie:

-Zapálime sviečky a pozeráme televízor.

Pripravil: Karol Horniček

Zasa sedíš na internete?!?!

Nieeee

Lenka „AZIZA“ Palkechová

ŠÉFREDAKTORKA:

Veronika Planková, 2.r. Bc.

KONTAKT:

parazol.ucm@gmail.com

STRÁNKA:

<https://www.facebook.com/ParazolUcm>

KOREKTORKA:

PhDr. Božena Petrášová, PhD.

GRAFICKÁ ÚPRAVA:

Lenka „AZIZA“ Palkechová, 2.r. Bc.

REDAKCIA:

Alexandra Poláková, 2.r. Bc.

Janka Závodníková, 2.r. Bc.

Karol Horníček, 2.r. Bc.

Katka Morvayová, 2.r. Bc.

Katka Š., 2.r. Bc. ext.

Marián Radošovský, 2.r. Bc.

Patrik Peřko, 2.r. Bc.

Silvia Bohunická, 2.r. Bc.

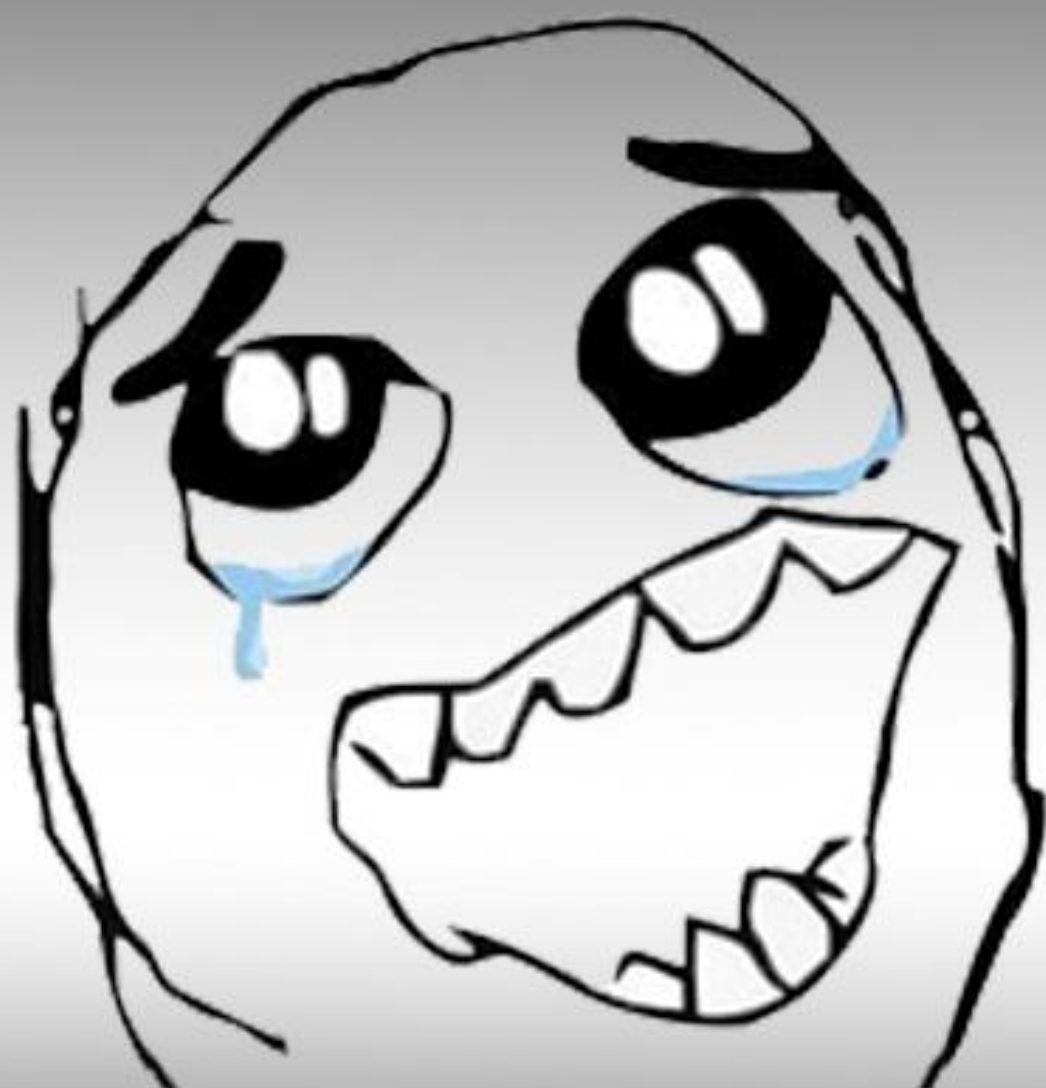
Veronika Žáková, 2.r. Bc.

HOSTĚ:

Peter Čeliga, 3.r. Bc., redaktor časopisu Via Historiae

**Prváci, chcete vedieť,
aký je to pocit urobiť
všetky skúšky za semester?**

Vy to možno tiež nezistíte :D